

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO. — I think I need not answer that question.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ.—ಇದುವರೆಗೆ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.— About eight crores.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ.—ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.— It is a matter of details.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ.—ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾ ದರೂ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇ ಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಯೋಚನೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ.—ಯಾವಾಗ ಮಾಡುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರೆಡ್ಡಿ.—ಅರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಗೆ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಹೌದು. Must spread throughout the country.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರೆಡ್ಡಿ.—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟವಾರು ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ; ಅದನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಭಾರತದ ಯೋಜನೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಬಾಕಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದವರೇ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರೆಡ್ಡಿ.—ಈ ಕಾಮಗಾರಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಇನ್ನೂ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರೆಡ್ಡಿ.—ಪಾಂಡಿಚೇರಿ ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ 1951-52, 1952-53 ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮೊಬಲಗು ಒದಗಿಸಿದಿರಿ, ಯಾವ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವ ತಾಜ್ಜಿ ಮಾಡಿಸಿ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸಾಧ್ಯ, ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರೆಡ್ಡಿ.—ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಆಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮೊಖ್ತೇಸರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದೇ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಹೌದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರೆಡ್ಡಿ.—ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಕೋ-ಆರ್ಡಿನೇಟ್ ಮಾಡಿನೋಡಲು ಯಾರಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—Commissioner for Economic Development ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರೆಡ್ಡಿ.—ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—Periodical review statement ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರೆಡ್ಡಿ.—ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಮುಂದಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Mr. SPEAKER.—Question time is over.

BUDGET FOR 1953-54—DEMANDS FOR GRANTS.—(continued.)

Mr. SPEAKER.—We will now take up the voting of demands for grants for the year 1953-54—Demand Nos. 6 to 9, 12 and 41-A. The cut motions that are now proposed to be moved under the above demands are as follows:—

Nos. 2, 4, 5, 7, 11, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 42, 43, 45, 46, 47, 49 and 51.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Turuvekere).—I suggest that all the cut motions under each head may be taken up simultaneously and discussed and votes may be taken individually.

Mr. SPEAKER.—That may be done. I have no objection.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—This is the practice in Madras.

Demand No. 6.—Charges on account of Motor Vehicles Acts.

12. Charges on account of Motor Vehicles Acts.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:—

"That a sum not exceeding Rs. 7,10,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1954, in respect of 'Charges on account of Motor Vehicles Acts'."

As Members are aware motions for demands for grants are now not moved by the Ministers concerned but are moved from the Chair. But this would not preclude a Minister from

making a speech on the demand if he so desires. After a motion is moved from the Chair and before the cut motions are taken up, a Minister may make a statement, if he so desires, on the demand and may explain the needs of the department or explain the working of that department.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪೀರಪ್ಪ (ಒಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಯ್ಕೆಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾದ ಬರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳ ಡಿಸ್ಕಾಂಡಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳು ಅವರಲ್ಲಿಯೂ 1952-53ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡುವಾಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

1952ನೆಯ ಇಸವಿಗಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಡಳಿತ ಮೈಸೂರು ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೋಡ್ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಆಕ್ಟ್ 1949 ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಆಯ್ಕೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 1951 ನೆಯ ಇಸವಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರದ ಕಾನೂನು ಇಂಡಿಯಾ ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಇಲ್ಲೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಆ ಕಾನೂನುಗನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನನುಸರಿಸಿ ಬೇಕಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ 1951 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಿ ದ್ದೇವೆ. 1951 ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ನಿಂದ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್, ಬಸ್ ಪಾರ್ಸಿಂಗ್‌ಗಳು ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿದ್ದ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರದ್ದುಮಾಡಿ, ಟ್ರಾಕ್ಟೋರ್ಸ್ ಆಧಾರಿಟೀಸ್ ಎಂಬ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇದೀ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ರೋಡ್ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಫೋರ್ಡ್ ಆಧಾರಿಟಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ ಈಗ ಬಸ್ಸುಗಳ ವಿಚಾರದ ಆಡಳಿತ ಆ ಸಮಿತಿಗಳ ಮುಖೇನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು 'ಕ್ಯಾಪಿ ಜುಡೀಷಿಯರ್ ಬಾಡಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಆ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ 'ಸ್ವಾಜ್ಯೋಟರಿ ಸ್ಟೇಷನ್' ಇದೆ. ಈಗ ಈ ಸಮಿತಿಗಳು ಬಹಳ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ; ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮನ್ನಣೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸ್ಟೇಟ್ ಟ್ರಾಕ್ಟೋರ್ಸ್ ಆಧಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ರೋಡ್ ಟ್ರಾಕ್ಟೋರ್ಸ್ ಆಧಾರಿಟೀಸ್ ಬಂದಮೇಲೆ, ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪ್ರೋಟೋಟೈಪ್ ಅಲ್ಲ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ, ಅಲ್ಲೇ ಕೆಲವನ್ನು ಕುದುರಿಸಿ ಸಮಕ್ಷಮ ಸಮಾಗಮವಾಗಿ ವಿಲೇವಾರಿಮಾಡಿರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬರುವ ಅಪೀಲುಗಳು ಸಹ ಕಡಮೆಯಾಗಿವೆಯೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಆಯ್ಕೆದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 1950-51 ರಲ್ಲಿ 41,88,466 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. 1951-52 ರಲ್ಲಿ 56,80,244 ರೂಪಾಯಿ, 1952-53 ರ ರಿವೆನ್ಯೂ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಪ್ರಕಾರ 57 ಲಕ್ಷ 58 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಂತು. 1953-54 ರ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ 58 ಲಕ್ಷ 53 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ; ಇಷ್ಟು ಬರಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು (ತುರುವೇಕೆರೆ).—1953-54 ರ 58 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಟೋ ಟ್ರಾಕ್ಟೋರ್ಸ್ ಸಹ ಸೇರಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪೀರಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ, I do not think it has been included. ಇದರ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ರೇಟೆಸ್ ಫಿಗರ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ, 2,407 ಮೋಟಾರ್ ಬಸ್ಸುಗಳು, 7,532 ಮೋಟಾರು ಕಾರುಗಳು, 246 ಕ್ಯಾಬ್ಸ್, 1,886 ಸ್ಟೇಟ್ ಕ್ಯಾರೇಜಸ್ ಅಂದರೆ ಬಸ್ಸುಗಳು, 3,347 ಗುಡ್ಸ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ (ರಾರಿಗಳು) ಇವೆ. ಮಿಸೆರೆನಿಯಸ್ 296—ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವ 15,703 ವಾಹನಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ 8,897 ಮೈಲಿಯಷ್ಟು ಉದ್ದವಿರುವ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳು ಓಡಾಡಲು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ನಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಸ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಅಂದರೆ ರಾರಿಗಳು ಸುಮಾರು 45 ಸಾವಿರ ಮೈಲಿಯಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ಸುಮಾರು 1,611 ಮೈಲಿಯಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 1,053 ಜನ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಬಸ್ ಓನರ್ಸ್, 1,983 ರಾರಿ ಓನರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು 1953ನೆಯ ಇಸವಿ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ರೋಡ್ ಟ್ರಾಕ್ಟೋರ್ಸ್ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಹಳ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಕಾಂಪರ್ಡಿಸ್ ಹೆಕುಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮನಗಮನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘೋಷ (ಛಾರ್ಟರ್) ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಛಾರ್ಟರ್ 4 (a). ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಗಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮಾಲೀಕರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುವ ಕೆಲವು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ. ನಾನು ಯಾವ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಗೆ ಇದರ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೋ ಆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಓನ್ಸ್ ಗರ್ವೆನ್ಮೆಂಟ್ ರೋಡ್ ಟ್ರಾಕ್ಟೋರ್ಸ್ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ನೋಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಭೆ ಮನ್ನಣೆಕೊಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿದೆ, ಮತ್ತು ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎರಡು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಈ ರೋಡ್ ಟ್ರಾಕ್ಟೋರ್ಸ್ ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವೆ. ಪ್ರೀಸಿಪೆಟ್ ಆಫ್ ಟ್ರಾಕ್ಟೋರ್ಸ್ ಬರ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪೇರಪ್ಪ.)

ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಏಡ್ ರೋಡುಗಳೂ ಸೇರುತ್ತವೆ, ಫಿನ್ಯಾನ್ಸ್ ಆಫ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್, ಆಕ್ಟಾಯಿ ವಿಧ ಒಂದು, ನಾಕ್-ಆಕ್ಟಾಯಿ ವಿಧ ಒಂದು—ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ, ರಸ್ತೆ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡುವ ಗುಡ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಆಕ್ಟಾಯಿ ಹಾಕುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ, ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರೋಡ್ ಬಾಡೀಸ್‌ಗೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ, ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾರಣ ಹೇಳುವುದು, 5—10 ಮೈಲಿಗಳಿಗೆ ಆಕ್ಟಾಯಿ ವಸೂಲಿಗೋಸ್ಕರ ಬಸ್ಸು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ ಫೀಲ್ಡ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಂದರೆ, ಸುಗಮವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಹೇಳಿ ಇದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವ ವಾದವಿದೆ. ಇನ್ನು ಆಕ್ಟಾಯಿ ವಸೂಲಿಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುವು ಬೊಂಬಾಯಿ, ಪಂಜಾಬ್, ದೆಹಲಿ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇದೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಬಹಳವಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅದಾಯಕ್ಕೆ, ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಬೇರೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮಾಡಬೇಕೇ, ಬೇಡವೆಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಮುಂಬಯಿ ಹಣಕಾಸು ಮತ್ತು ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಜೀವರಾಜಮೆಹ್ತಾರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೂ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವಿದೆ, ಆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಸಮಿತಿ ಸೇರಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ Road Aid Bill ಎಂಬ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ Oetroi State ಯಾವುದು Non-oetroi State ಯಾವುದು ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತಂದಿರುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ ರೋಡ್ ಫಂಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಸದಸ್ಯರಿಗಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ 1—4—1951 ರವರೆಗೆ ರೋಡ್ ಫಂಡ್ ಎಂಬುದು ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ Accounting method ಹೊಸದಾಗಿ ಆಕೌಂಟಿಂಗ್ ಜನರಲ್ ಬಂದಮೇಲೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿ ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ರೋಡ್ ಫಂಡನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ separate ಆಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಈ ರೋಡ್

ಫಂಡ್ ಎಂಬ ಬಾಬನ್ನು ಈಗ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದೆ. ಈ ರೋಡ್ ಫಂಡಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ (ಜಗಳೂರು).—ಈ ರೋಡ್ ಫಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಇರಬಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಚನ್ನಗಿರಿ).—ಯಾರದೋ ತರೆಯುವೇರೆ ಗೊಬೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪೇರಪ್ಪ.—ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಒನ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ವಿಚಾರ ಒಡ್ಡೆಟ್‌ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ವಿಶದವಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಂಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಕಾರಾವ ಕಾಶವಿದ್ದರಿಂದ ಆಗ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. 1—4—1952ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಈ ರೋಡ್‌ಫಂಡ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ Spare parts ಬೆರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ರಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಈ Stores and spare parts ಗಾಗಿ ರೂ. 1,27,479. ಹೆಚ್ಚೋರ್ ಬರ್ಸ್ ರೂ. 1,11,000 ಡೀಸರ್ ಆಯಿರ್ ಬಗ್ಗೆ 17,941, ಮೈಲೇಜ್ ಸೆಸ್ ಬಗ್ಗೆ ರೂ. 1,22,437, rent, power and light ಬಗ್ಗೆ ರೂ. 8,075—ಒಟ್ಟು ರೂ. 3,86,932. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವರ್ಷ ರೂ. 50,000 ಬಡ್ಡಿ ಬೇರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಹಾಗಾದರೆ ಹೋದ ವರ್ಷ inflation ಆಯಿತೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪೇರಪ್ಪ.—ಆ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಡೆಯತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಬರುವುದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ನಂಬಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಇದರಿಂದ ಹಣಕಾಸಿನ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ. ಎಂಥ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೂ ರಾಜ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೊಂದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹದಗೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂಬುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ.

Sri L. SIDDAPPA.—Then it is not 'Service at cost' but it is 'Service at profit' !

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—There is no harm in doing it. ಇಷ್ಟು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಆದಳತ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ, ಅದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿರುವ ಗ್ರಾಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಕಡಮೆಮಾಡದೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

Compensation to Local Bodies

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮ್ (ಚಾಮರಾಜನೇರಿ).—
ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

“That the demand under the head ‘12, Charges on account of Motor Vehicles Acts’ for Rs. 7,10,000 be reduced by Rs 100 (to raise a debate that compensation to Local Bodies etc., is small)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಸಚಿವರು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಅಪೀಲುಗಳು ಬಂದಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮ್.—ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ 2—3 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹಣ ಬಹಳ ಖೋತಾ ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಸಹ ಅಗ್ರರೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ನಿರ್ವಹಿಸಿಯೆಂದ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೂ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದಾರವಾಗಿ ಗ್ರಾಂಟು ರೂಪವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯರೂಪವಾಗಿಯೂ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವುದು ಅವರ ಅಧ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಿಮಗೆ ಹಣ ಖೋತಾ ಆದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಗ್ರಾಂಟು ರೂಪವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯರೂಪವಾಗಿಯೂ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೇಳುತ್ತೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದಾರ ನೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಗ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೀರು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗದಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟು ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿರುವ ಹಣದ ಅಭಾವವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಬಡ್ಡಿಯಮೇಲೆ ಈ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮೇಟಾರ್ ವಾಹನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯದ ರೂಪವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸುವ ಮೊಬಲಗು 1935ನೆಯ ಇಸವಿ ಜುಲೈ ಒಂದನೆಯ ತಾರೀಖು ಗೊತ್ತುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಈಗ 17 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ, ಹೊರದ ವರ್ಷ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಲವತ್ತೇಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿದ್ದು ಈ ವರ್ಷ ಈ ಬಾಬಿನ ಬಗ್ಗೆ ಐದು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ

47,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಆಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಅಂದರೆ, 17 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ವಾಹನಗಳ ಒಡಾಟವಿದ್ದು ಈಗ 17,708 ವಾಹನಗಳ ಸಂಚಾರವಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮೈಸೂರಿನ ಸಹ ಹಿಂದೆ 4,000 ಮೈಲಿಗಳು ಇದ್ದಿದ್ದು ಈಗ 8,876 ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನೇ ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಈಗ ಎಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಾಹನಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ, ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ 96,700 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಂಟ್ರೋನ್ಟಿನ್ಯಲ್ಲಿ 1,55,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಹಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಈಗ ವಿವಾದಗಳು ಮೂರರಷ್ಟಾಗಿವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಗರಗಳ ಒಳಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಬಸ್ಸುಗಳ ಸಂಚಾರವ್ಯವಸ್ಥೆ—ಬಿ. ಟಿ. ಸಿ. ಬಸ್ಸುಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಬಸ್ಸುಗಳು—ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ರಸ್ತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಬೇಗ ಪಡೆಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಟಾರು ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಸಿಮೆಂಟ್‌ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. 17 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೊಬಲಗನ್ನೇ ಈ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಈಗಲೂ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದುದಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಆಯಾ ಕಾಲ, ಸನ್ನಿವೇಶ, ಖರ್ಚುಮಾಡುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಆಕ್ಕಾಯ್ ಸುಂಕವನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಲು ಚಳವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

1-30 P.M.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಕಾಯ್ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಪೆರ್ಸಿಟಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಆಕ್ಕಾಯ್ ಹಾಕಿ ಜನಗಳಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಆಕ್ಕಾಯ್ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 5-6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ರಾಂಟು ಪೂರೈಕೆಯಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸುಮಾರು 17 ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ; ಮತ್ತು ಇತರ ಆದಾಯ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಎಲ್ಲ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಹೋಟೆಲ್ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪೀಗ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ತಾವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇತರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು! ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ ತಾವು ಎಷ್ಟು ಗರಾಟೆ ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಹಣಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರೋ ಅದೇರೀತಿ ಉದಾರವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಇದ್ದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮುಂದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರವು. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಿದ್ದುಹೋದರೆ

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮ.)

ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕ್ಯಾಸೀ ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಅವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಮೂನೆಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಹ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಕಷ್ಟಗಳಿರು ವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಉದಾರವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಆಶೆ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ಬಡ್ಡುನೀಡು 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಈಗ ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ಅಥವಾ ತಾವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸದಸ್ಯರೊಡನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಿ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ನಿರ್ಧರಿಸು ವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಒಂದು ಸಭೆ ಕರೆದು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡುನೀಡು 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ 10 ಅಥವಾ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾ ದದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳು ಮತ್ತು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮೋಟಾರ್ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ, 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅದಾಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಅನು ಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಈ ಬೋರ್ಡು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

"That the demand be reduced by Rs. 100".

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—(T-Narasipur).—Mr. Speaker, while supporting the cut motion.....

Sri B. HUTCHE GOWDA.—He will have to move the cut motion standing in his name. The mover of this cut motion may withdraw. But Sri Sri-nivasa Iyengar may not like to with draw.

Mr. SPEAKER.—That is a point for consideration. In that case, if he is not in favour of withdrawing the cut motion, he may oppose the motion for leave to withdraw. I will then be obliged to put the cut motion to the vote.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Mr. Speaker, while supporting the cut motion moved by Sri. R. Anantharaman, I wish to place before the House a few important points in this connection.

Sir, the compensation paid to local bodies must bear a certain ratio to the receipts under the Motor Vehicles

Taxes. At present the compensation which has been provided in the Budget seems to be such as not to bear any proportion to the revenue derived. I base this conclusion on the following points. I am speaking for the present on behalf of municipalities about the administration of which I have experience for the last 15 years. In most of the municipalities the bus stands are situated within the limits of the municipalities. Class II roads are maintained by Government with of course District Board grants. They run on many occasions outside the limits of the municipalities and so an approach road is invariably provided by the municipality and maintained out of the revenue earned by these municipalities. Unfortunately Sir, of late, the bus traffic has increased so heavily.....

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Why unfortunately?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—

Unfortunately to the Municipalities—the traffic has increased so heavily that these roads have to be constantly kept in condition and naturally the resources of the municipalities—much limited resources of the municipalities—are taken away for the maintenance of these roads, for which no compensation is received by the municipalities and on which the road taxes are collected by the Government. That is the injustice about which I am speaking. My Hon'ble friend Sri R. Anantharaman stated that the compensation was fixed in 1935 or 1936 on the considerations of the revenues obtained by the local bodies by maintaining tolls. So, such of those municipalities which had maintained tolls in that year only came into the picture. But today it is not the case. Today, most of the municipalities, as I have already said, have maintained approach roads and these roads are to be maintained and therefore they are entitled to a portion of the revenue that the Government gets.

Sir, the receipt under this Motor Vehicles Taxes and Other Taxes and Duties ought to be taken into consideration while demanding the sharing of the rural revenue. As it stands, the

income from the taxes levied on users of the road are taken under two heads—(1) Motor Vehicles Taxes, and (2), Other Taxes. In addition to that, the Government of India is giving a grant out of the Central Road Fund. In addition to these things, a transfer from the fund, namely the Sugar Cane Cess Fund has also been taken into this head. Now, the total receipt of Government under these heads towards the maintenance of roads both for development schemes and repairs is about 124'82 lakhs. The expenditure provided in the Budget is no doubt 143'36 lakhs inclusive of development schemes. Government are, no doubt, giving some thing more out of their revenue towards this item. I do not dispute that fact. But my contention is, since these municipalities are maintaining these roads for the purpose of these buses entering into the bus stands, they are entitled to a greater share of revenue derived by Government, and the basis on which they fixed these compensations in previous years, does not exist now. The whole question has to be taken up afresh and every municipality and, as a matter of fact, every village panchayet through which a State Fund road passes and towards the maintenance of which the village panchayet has to contribute, all these institutions have to get a definite share.

Sir, in these days, when road mileage for one hundred square miles of area of the several States in India are generally compared, Mysore State falls too low in the list. Perhaps the Hon'ble Minister might dispute my facts and that is why I have brought some books. The other day he was pleased to say that he could not get at the figures that I had spoken of and so I have brought these books so that I may readily offer them for verification. The road mileage in other parts of India are as follows:—in the Punjab for every hundred square miles the road mileage is 24'5; in Bihar it is 42'3; in West Bengal it is 37'6; in Madras it is 29'43 and in Mysore it is 21'27 based on calculation taking into consideration the metalled roads in Mysore State. If the mud roads are taken into consider-

ation then the percentage is 36'8 miles for every hundred square miles of area in Mysore State.

MR. SPEAKER.—Are they the latest figures?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—1952.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—The Hon'ble Member is referring to Burmah-Shell Bulletins.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—And also Government bulletins. The Hon'ble Minister was pleased to say that I was basing my figures on a booklet printed and issued by the Burmah-Shell. But I may add that the Burmah-Shell in each statement have noted the authority from which they have taken.

Therefore in addition to that, I have one other strong point in favour of demanding greater compensation to the local bodies. The number of motor vehicles in other parts of India for every thousand of population are as follows:—In Punjab it is 1 approximately; in Bihar it is 3'3; in West Bengal it is 2'3; in Madras it is '062; in Mysore it is 1'77. This means that on the roads maintained by the State and the local bodies, the motor traffic is so heavy, the pressure on the road is so heavy, that it is very necessary to allot greater amounts. The local bodies are maintaining these roads which are used to the maximum by the vehicles on which tax is being collected by the Government are retained by the Government. Therefore I submit that one mile of road is generally the standard or the limit that the local bodies are maintaining for the use of these buses. One mile of road may bring in a share of seven to eight thousand rupees per year and it is a great boon to the municipalities. Much more than that, the principle on which the tax that is collected.....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ (ಆರಕಲಗೂಡು).—ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇರೆ ಊರಿನ ಜನಗಳು ಬರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಂಪಾದನೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I was speaking about the principle of taxation. I fully hold that the municipalities have no right to spend on an item of work wherein they get no revenue at all. It is being collected from the residents of the town and

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR).

spent for the maintenance of a road over which the tax is collected by Government. Therefore I have every right to demand that the taxes ought to be shared by the Government and the local bodies in the proportion of the mileages that lie within their jurisdiction. Whatever may be the actual figures, what little it may be, it adds to the revenues of the municipalities and it certainly aids the development and maintenance of these roads in a proper way.

As regards the other question which my friend asked whether the residents that move about in those buses are not benefited, they are benefited of course. At the same time the through-passengers take the greater benefit. And further, municipalities would not have approached the Government for a share if they were permitted.....

SRI H. K. VEERANNA GOWDH (Maddur).—Indirect benefit from the passengers.

SRI S. SRINIVASA IYENGAR.—They get no benefit. The municipalities would not have approached the Government for a share if they were permitted to levy bus stand fee. The levy of bus stand fee is not permitted in all cases. The levy of bus stand fee has come to the forefront after the report of the Long Distance Passengers' Amenities Commission. They have submitted the report wherein they have said that, if the municipalities can provide conveniences to the passengers at the bus stand, then only they can levy this fee. Maintenance of these conveniences at the bus stand involves heavy investment, and the Municipalities have not got surplus capital. If they are permitted to levy bus stand fee and provide facilities in course of time, they would not have approached you for a share in road taxes. To provide such amenities attached to the bus stand to start with and then introduce levy is next to impossibility because I have got an estimate prepared for T.-Narsipur Taluk and it comes to 60,000 rupees to provide a bus stand which satisfies all the

conditions noted in the Long Distance Passengers' Commission Report. Unless I invest that amount I will not be permitted to levy that fee. In fact, the number of buses that were plying between Mysore and T.-Narsipur was 20 or 22, two or three years back, and today the number is 100. Our Food Minister made the roads to become very bad because of the movement of food lorries at all times of the day. (*Laughter*). The movement of food-grains has resulted in a very heavy strain on these roads so much so the roads are being neglected. They are not given the care that is necessary, that is consistent with the traffic and the load. It has caused the greatest hardship not only to the local bodies but to passengers also. Therefore I submit that the total revenues under these heads be shared with the local bodies whether it is the panchayet or the municipality or the district board—in proportion to the number of miles used which lie within their jurisdiction.

Thank you.

***SRI A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).**—Mr. Speaker, I agree with certain statements made by Sri Srinivasa Iyengar. I myself had once brought that cut motion and it deserves all the sympathy of the Government.

It is true that the receipts of the municipalities are disproportionate to the income that the Government get. Because, the toll revenue has been cut away. We used to levy toll and get revenue from it. Whatever the number of vehicles that came into the town or the city, there was no complaint at all. The allotment that has been made was perhaps fixed in the year 1932 on the basis of the number of vehicles that were registered in a certain municipality. The toll revenue that they got and the loss of toll revenue on account of the abolition of toll was considered on the basis of the number of vehicles that were registered in each town. That is also one of the conditions. In those days, except a bullock cart, there was no

* Asterisk indicates that the speech has not been revised by the Member concerned.

vehicle at all in any taluk headquarter. There were no buses. But now hundreds of buses get into the area. You have not reconsidered it on the basis of the present traffic. Now you have to reconsider and make proper arrangements. For example, in a big town like Chitaldrug the compensation paid is Rs. 36 per annum.

Sri S. SREENIVASA IYENGAR.—For T.-Narsipur nothing.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—My friend was saying about bus stand fee. Of course it was being levied by the municipality and that was being compensated to some extent. But Sri Srinivasa Iyengar rightly pointed out that certain impossible demands have been put on the municipalities for starting new bus stands, even though there are some conveniences for a bus stand already existing; if the municipality gets some more income why should it be grudging? When the Municipality has got some sort of a bus stand and bus stand facilities to be given are already there, they could immediately allow bus stand fee to be levied subject to the condition that this income should be set apart for the improvement of the bus stand and for the improvement of the roads. If the municipality assures "we will exclusively set apart this amount for the improvement of the roads, for bus traffic within the municipal limits", on this assurance, the Government could allow immediately the levy of this bus stand fee so that, even if they delay the question of payment of compensation proportionately to the income that the Government received, they can allow this levy under the present circumstances without much burden on their side.

If they allow this at least, it will be very convenient for the municipalities. They are living a hand-to-mouth life. They want bus stand for all the buses; they want water facilities. When there is no water even for towns people, if there is one tap in the bus-stand, they say that a number of taps must be put up. They want sheds; they want stone-benches; they want a hotel; they want ticket-selling stand. Is it possible to provide all these things? It is for the

Government of Mysore to consider what facilities should be given, though Long Distance Bus Passenger Traffic Rules do not insist on certain facilities being given, and grant permission to levy bus stand fees on condition that those facilities should be created out of the income that they receive. It will beautify the town; it will improve the roads which will be useful for one and all. Sri Srinivasa Iyengar did not touch on another point. If there is any necessity of building a bus stand, will the Government grant loans for the exclusive purpose of creating a bus stand and then take back that amount without interest out of the income?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I did not press that point, because Government demand interest which we cannot pay.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Whatever income we receive, we pay. Create it as an exclusive fund and hand it over to them. They must allow us to levy the fee immediately and use the income for the purpose of creating the bus-stand; otherwise, they must pay as loan without interest and then out of the income they must take back their money. This is also for the mutual benefit of both the municipality and the Government. I hope the Government will sympathetically consider this.

Another point. The municipalities were bearing formerly one-fifth of the total cost of constructing the bus-stand, the remaining four-fifths being given by the Government. The same benefit was given to the Tumkur Municipality when Sri B. C. Nanjundaiya, my Hon'ble friend, was the President. Similar benefit may be given by the Government in order to create a bus-stand.....

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Out of the central petrol tax, it was given.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈಗ ತಾನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು. ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಚಾರ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊಂದಿರುವ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ಯನ್ನು ಕೂಡ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ರವರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಏನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಭಾಗ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಹೌದು. ಆ ಪೇರನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಂಚಿಕೆ ಯಾವ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಯೆಂದರೆ 1936ರಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ, ಅದರ ಮೇಲೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗಳಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಗಳಲ್ಲೂ ಟೋಲುಗಳೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮ ಬರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಟೋಲ್‌ಗಳೇಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಿಂದ ಯಾರು ಕೆಲವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಟೋಲುಗಳೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುವಂತಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ನಮಗೆ ಆಗ್ಗೆ 15,000 ರೂಪಾಯಿ ಗಳ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ್ಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯಲ್ಲಿ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗಿದ್ದು 15,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 15 ಮೈಲಿ ಗಳು ಮಾತ್ರ ರಸ್ತೆಯಿತ್ತು. ಈಗ ಎಷ್ಟು ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆ ಯಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ನೋಡಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈಗಿನ heavy traffic ನ್ನೂ. ಭಾರವಾದ ಗಾಡಿಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಡೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಾಹಾಂತರ ಸ್ಥಿತಿ ಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಆಗ್ಗೆ ಸಸ್ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೆಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಬರು ತ್ತಿತ್ತೋ ಅದರಂತೆ ಆಗ ಹಂಚಿದ್ದೇನೋ ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದೀಚೆಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಮಗೂ ಉತ್ತಮ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಂತೋ ಅದರಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಧರ್ಮ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ತಮಿಯನ್ನು ಆದಾಯವಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಧದಲ್ಲಿ invest ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ಈ ಸಂಚಾರ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಸಂಚಾರ ಮಾರ್ಗಗಳು ಉತ್ತಮವಾದರೆ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ದುಡ್ಡನ್ನು invest ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಜನಾಂಗದ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಾಬಿ ನಿಂದ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು 24 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ತಮ ಬರುತ್ತಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಡಿ ದರೆ, 94 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆಯೆನ್ನ ಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ,

Receipts under Motor Vehicles tax.	62 lakhs
Tax on petrol ...	16 "
Contribution from	5 "

Central Government.

ಇದರ ಮೇಲೆ ಮೈಟ್ರೇಜ್ ಸೆಸ್ ಬರಬೇಕಾದದ್ದು ಬೇರೆ 16 ಲಕ್ಷವಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿದರೆ 94 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಿಷ್ಟನ್ನೂ ನ್ಯಾಯ ವಾಗಿ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆ ಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಯಾರು ಯಾರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದೂರ maintain ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಟ್ರಿ ಬ್ಯೂರ್ಜ್ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದನ್ನವರು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಜೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈಗ ತಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಹಿಂದೆ 1935-36ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಉತ್ತಮಿಯ ದಾಮಾಪಾ ಪ್ರಕಾರ ಗೊತ್ತಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಸಾವಿರ, ಸಾವಿರದ ಐನೂರು ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ರಸ್ತೆ ಆಗ್ಗೆ ಇತ್ತು. ಈಗ 15,000 ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆಯಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಆಯಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ maintain ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದರಂತೆ ಕೊಡುವುದು ನೂಕು ವಾಗಿಯೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಸಚಿವರು ಹೇಳಿ ದರು. ಆಕ್ವಾಯ್ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರ ಕಮಿಟಿ ಯೊಳಗೆ press ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಆಕ್ವಾಯ್‌ಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸತಕ್ಕದ್ದೇ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಾವು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿರುವಾಗ ಬೇರೆ, ಆಕ್ವಾಯ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಕೂಡದೆಂದು ಕೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತೆರದ ತೆರಿಗೆಗಳು ಬೇರೆ ಇವೆ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಆಕ್ವಾಯ್‌ನ್ನೂ ಹಾಕಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದೊಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯವರು ಒಂದೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಅವರಿಗೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ದಲ್ಲಿ ಟೋಲಿಂಗ್ ತೆರಿಗೆಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಸಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ discriminate ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಸಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಇನ್ನಾ ರಿಗೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗೂ ಭೇದ ಮಾಡಬಾರದು, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೀರ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್

ರಿವೈಜ್ ಆದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಂಟುಕೂಡ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂ ಗಾಯ್ತರು ಹೇಳಿದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. 29 ಸಾವಿರ ಚದರ ಮೈಲಿಗೆ 11 ಸಾವಿರ ಮೆ.ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದ ರೆಕ್ಕೆ ಸರಿಯೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸಚಿವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಕೊಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಭಾರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ತಾವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆತಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಫನಿಷಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಒಟ್ಟು 94 ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಟೇಷಿಯ ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಭಾಗ ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಸೂಲಾಗುವ ತೆರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂಡಿತ ವಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕು. ಇದೇನೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪರಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬೋರ್ಡು ನಿರ್ಣಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಟೇಷಿತರು 'ಹೌದೋ ಏನೋ ನಂಬಲೇಕೋ ಏನೋ' ಎನ್ನುವ ರೀತಿ ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದು ಬಂತು, 1936ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ರೀತಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಯಾವ ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು, ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಷಯ ಪರೇ ಪರೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೋದ ಪರ್ಷ ಬಂದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪೋಣ, ವಾಹನ ಸಂಚಾರ, ರಾರಿಗಳು, ಬಸ್ಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವ ಖರ್ಚು ದಾಮಾಪಾ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ರುವ ಅಂಶ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Is it not the case in respect of Local Bodies also?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪರಪ್ಪ.—ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಸ್ಟೇಷಿಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತವೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಆದಷ್ಟು self-sufficient and self-supporting ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಿ ಗ್ರಾಂಟು, ಸಹಾಯ, ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ, ಅಸ್ತತ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಪೂರೈಕೆಗೂ ಕೆಲವು water works maintenance charges ಬಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ನಾನಾ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಂದ ಬಾಕಿ ಬರತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ರೆಕ್ಕೆಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ

ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ವಾದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಗಡಿಯೊಳಗೆ ಅರ್ಧ ಫರಾಂಗೋ, ಒಂದು ಫರಾಂಗೋ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಂದರೆ ಎರಡು ಫರಾಂಗೋ ಬಸ್ಸುಗಳು ಓಡಾಡಬಹುದು. ಆ ಬಸ್ಸುಗಳಿಂದಲೂ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಸ್ಸುಗಳಿಂದ ನಗರಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ, ಅಲ್ಲನ ಹೊಟೆಲುಗಳಿಗೆ, ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಫಾಯಿದೆಯಾಗಿ, ಇದರಿಂದ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಸ್ಸುಗಳು ಓಡಾಡುವುದರಿಂದ ರಾಧ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ರಾಧ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ನಾವು ರಾಧ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಭಾಗ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪರಪ್ಪ.—ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ನನ್ನ ನೆನಪು. 1920ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಬಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಬಸ್‌ ಸ್ಟಾಪ್‌ಗಳು ಏರ್ಪಾಡುವುದಾದರೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅಷ್ಟು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಏರ್ಪಾಡುವುದಾದರೆಯಿದ್ದರೂ, ಬಸ್‌ ಸ್ಟಾಪ್‌ಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಪರಸ್ಪರಗಳಿಗೂ ಅನುಸಾರವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಹೋದಸಾರಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ ಕಾನೂನು ಇರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಒಂದುವೇಳೆ ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ, the Act as it stands, without any revision of the Act, ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Even though there is provision under the Act, Government sanction is necessary for a new levy.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ 1,500 ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮೇಟೇಜ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಓಡಾಡುತ್ತವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪರಪ್ಪ.—ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಐದು ರೆಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ನೆ ಒಂದು ತತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು, ಇದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಏನಾದರೂ ಅನಾನುಕೂಲವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಕೇಳಿಕೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರೋಪಿಸುವುದಾತ್ಮಕವೆಂದು ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟು ಭರವಸೆ ಸಾಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ನೋಡಿ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪೀರಪ್ಪ.)

ಕರು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಈ ಪೋತಾ ನಿರ್ಣಯ ವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಹೋದವರ್ಷವೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೋ ನೋಡೋಣ.

Sri R. ANANTARAMAN.—I beg leave of the House to withdraw the cut motion.

HON'BLE MEMBERS.—No.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the demand be reduced by Rs. 100."

The motion was negatived.

Bus fares Collected from Passengers.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ಪೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

"12. ಪೋಟಾರು ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಆಕೃತಿಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾದ ಬರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳು" ಎಂಬ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿರತಕ್ಕ 7,10,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ 'ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್' ಮನವಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. (ಪೋಟಾರು ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಂದ ಮೈಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ವಸೂಲ್ಪಾಡುತ್ತಿರುವ ದರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ.)"

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಾಸಗೀ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಂದ ತರಾ ಮೈಲಿಗೆ ಎಂಟು ಕಾಸಿನಂತೆ ವಸೂಲಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ದರ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಂತೆ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯು. ಪಿ., ದೆಹಲಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಮದ್ರಾಸು, ಬಿಹಾರ್, ಒರಿಸ್ಸ ಮತ್ತು ಈಸ್ಟ್ ಪಂಜಾಬ್.

Mr. SPEAKER.—I do not think in Madras it is so. It is only in the City.

Sri U. M. MADAPPA.—Even in mofussil, Sir.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—In Madras, it is only in the City, not in the rural area.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಲಿಗೆ ತರಾ ಆರು ಕಾಸಿನಂತೆ 1949ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಹಿಂದೆ ವಿಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

1949ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಲಿಗೆ ತರಾ 7½ ಕಾಸಿನಂತೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬಹುದಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಅನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಬುಕ್ಕಿಂಗ್ ಆಫೀಸುಗಳು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ ಸೌಕರ್ಯ, ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಕೂಲಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರದ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೋಪ್ ದೋಷಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದು, ಆರೋಪಣೆಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ನಮೂದಿಸಲು "ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಬುಕ್ಸ್" ಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿಯ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಬುಕ್ಸ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಮೂಲಕ ಸಲಹೆಕೊಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟೊಂದು ದರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿರುವುದರಿಂದ ದರಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದೆಂಬ ಒಂದು ಭಾವನೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ. ಹೀಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ದರಗಳನ್ನು ರೈತವರ್ಗದವರಾಗಲಿ ಬಡವರ್ಗದ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಲಿ ತೆರಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ದರವನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು. ಬಾಸಗೀ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟುಕಾಸಿನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಸಹ ಒದಗುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಬಸ್ಸಿನ ದರಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ಲುಪ್ತಮಾಡಿರುವ ದರಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ monopoly ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಆಪ್ತತ್ವವಾಗಿಯಾದರೂ ಮೊನಾಪಲಿತ್‌ನ ತ್ಯಕ್ತ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆಪ್ತತ್ವವಾಗಿ ದರಗಳ ಪೈಪೋಟಿ ಒರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನಾಪಲಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? Monopoly means absence of competitions. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ದರಗಳನ್ನು ಕ್ಲುಪ್ತಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ದರಗಳನ್ನು ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಅನುಕೂಲವನ್ನೂ ಜನರಿಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದರವನ್ನು ಅವರಿಂದ ವಸೂಲಮಾಡುವುದೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಅರ್ಧಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಿಟ್ಟುನುತ್ತೇನೆ. ತೋಟಗಾರರು ತನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಹೂ ಕಾಯಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವನೋ ಹಾಗೆಯೇ ರಾಜನು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ತಾನು ನೋಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆಯೇ ತನ್ನ ಆದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Yesterday you made a similar statement.

Sri U. M. MADAPPA.—Quite a different one, Sir.

Mr. SPEAKER.—Of course. Cut motion moved :

"That the demand be reduced by Rs. 100."

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮೊದಲು ಓದಿದಾಗ ನಾನು ತಿಳಿದೆ, 'ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ರೆಂದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದು ಒಂದು ತರಹವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಹೇಳಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ದರವನ್ನು 25ನೇ ಮೇ 1950ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ನಿಂದ ನಿಗದಿಮಾಡಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಮಲೆನಾಡು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ 9 ಕಾಸು, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದಾಣಿ, ಎರಡನೇ ಮೈಲಿಗೆ 9 ಕಾಸು, ಮೂರನೇ ಮತ್ತು ಇತರ ಮೈಲಿಗೆ 6 ಕಾಸು ಎಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಮಾಕ್ಸಿಮಂ ಒಂದಾಣಿ. ಆ ಮೇಲೆ ಬಾಕಿ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ 50 ಮೈಲಿಗೆ 8 ಕಾಸು, ಅನಂತರ 6 ಕಾಸು ಎಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಮಾಕ್ಸಿಮಂ five pies per mile for railway competition roads and four pies for ordinary roads ಎಂದು.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY (Yelandur).—I would like to point out that it applies only to Government Transport. Regarding the private owners the maximum is 8 pies and the minimum is 5 pies.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಕಾಲಹರಣವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ. ಬಾಕಿ ಕಡೆ ದರ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—What is your point Sri Rajasekhara Murthy?

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—The Hon'ble Minister told the House that for the first 50 miles the charge is 8 pies and for subsequent miles they charge 5 pies. That applies only to Government Transport. Regarding the private owners, the maximum is 8 pies and the minimum is 5 pies.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You mean, so far as the minimum is concerned there is this difference? Then I accept it.

ಇದರ ಬರ್ಡನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ಸದ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಈ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಮೈನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಈಗ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಸಹ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಸ್ಸುಗಳ spare parts ಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಶೇಕಡಾ 75ರಷ್ಟು, 100ರಷ್ಟು, 150ರಷ್ಟು ಮತ್ತು 300ರಷ್ಟು ಸಹ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬಸ್ಸು ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು ಮತ್ತು

ಜನರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಈಗಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—1949ರಲ್ಲಿ inflation of money, devaluation of money ಮತ್ತು free circulation of money ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿದ್ದವು. ಈಗ ಆ ತರದ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ದರವನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—The prices are still going up.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I am glad that my friend supported me indirectly. ಪ್ರಕೃತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ದರವನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದುದಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಪಾದ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯ ನೋಟಕರು ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ.

Sri U. M. MADAPPA.—Sir, I press the cut motion.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the demand be reduced by Rs. 100."

The motion was negatived.

Plying of lorries after sunset and before sunrise.

Sri B. C. NANJUNDAIYA (Kora).—I beg to move :

"That the demand under the head '12. Charges on account of Motor Vehicles Acts' for Rs. 7,10,000 be reduced by Rs. 100 (to draw the attention of Government to the hardship caused to lorry owners by the Government Order prohibiting the plying of lorries after sunset and before sunrise)".

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಫುಡ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆರ್ಡರ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ರಾರಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದನ್ನು sunset ಆದಮೇಲೆ ಮತ್ತು sunriseಗೆ ಮುಂಚೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒಂದು ಊರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಊರಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತೊಂದರೆಯೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಆರ್ಡರ್ ಹೊರಾಟ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಫುಡ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆರ್ಡರ್ ಈಗ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಆರ್ಡರ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ರಾರಿಗಳು ಭರ್ತಿಹಾಕಿ ಕೊಂಡು 40-50 ಮೈಲಿ ದೂರ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ sunset ಆಗಿ ತಮ್ಮ ಆರ್ಡರಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲದೇ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶದಿಂದ ಹಲವು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಮನೋವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು

(SRI B. C. NANJUNDAIYA.)

ಲಂಚುಪುಷ್ಪವತ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಲಾರಿಗಳು ಅಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಡೆಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರು ಇಂಥ ಒಂದು ಅನೀತಿ ಇಳಿಯಲು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

"That the demand be reduced by Rs. 100."

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಲಾರಿಗಳ ಹಾವಳಿ ಬಹಳವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಜನರ ಒಡಾಟಕ್ಕೇ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಅವರಲ್ಲರೂ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಇವು ಒಡಾಡದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬಿಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪರಾಜು (ಒಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಈ ರೀತಿಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಅಸತ್ಯಕತೆಯೇನೋ ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳ ಅಕ್ರಮ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದರಿಂದ 18-5-1952ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಗಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಇಂದಿನ ಆಹಾರನೀತಿಯು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಡಿಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಬಂಧಕದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಆರ್ಟಿಕಲ್ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಗಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವಂತೆಯೂ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಭರವಸೆಯ ಮೇರೆ ಸೂಚಕರು ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Sri B. C. NANJUNDAIYA.—I beg leave to withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

FIXING THE NUMBER OF BUSES TO PLY ON A ROUTE.

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).—Sir, I beg to move:

"That the demand under the head '12. Charges on account of Motor Vehicles Acts' for Rs. 7,10,000 be reduced by Rs. 100 (to discuss the feasibility of fixing the number of bus

services in each route and to scrupulously adhere to the number fixed with a view to avoid unhealthy competition and the consequent ruin of the bus operators."

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾಲಾಯಕವಾಗಿ ಪರ್ವಗಳಿಂದ ಈ ಬಸ್‌ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಉದಾರವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ತಾಳಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಮೊದಲು ಇಮ್ಮದಕ್ಕಿಂತ ಮೂರರಷ್ಟು, ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಬಸ್ಸು ಸರ್ವಿಸ್‌ಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ, ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ unhealthy competition ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬಹು ಮಂದಿ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ವ್ಯಥೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಈ ಬಸ್‌ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಕಾತರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಈ Transport Authority ಎಂಬುದಿದೆ. ಆಯಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಈ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಆಯಾ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಬಸ್‌ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನಿರ್ಧರಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ unhealthy competition ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಇದನ್ನು ಕಾತರರಿಂದ ಪಡೆಯಲು ಬಂದ ಜನರು ಸಹ ನಷ್ಟಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯಥೆ ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ.

2-30 P.M.

ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಾಹನಗಳು ಹೋಗಬಹುದೋ ಅದಕ್ಕೆ 3-4-5 ರಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದೆ. ರಸ್ತೆ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ, ಈ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇರಳವಾಗಿ ಬರ್ಡುಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿದರೂ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಿಂದಲೂ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ, ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ, ಅಥವಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹುಕುಂಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ತಕ್ಕ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು, ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಿಗದಿಯಾಗಿ ಇಷ್ಟೇ ಸರ್ವಿಸ್ ಒಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇದುವೇನಾದರೂ ಕಷ್ಟವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲರಕ್ಕೆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

"That the demand be reduced by Rs. 100."

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY (Yelandur).—Mr. Speaker, although I had no intention of speaking on the subject, still as a Bus-owner, I feel it is inevitable on my part to say something about it, that too about the legal aspect. The issue of permits is guided purely by the Indian Motor Vehicles Act under Sections 46, 47 and 57. These three sections of the Indian Motor Vehicles Act deal with the issue of permits. section 47 lays down certain fundamental principles and the reasons which should be taken into consideration while issuing permits. Those are density of the traffic, number of buses which are running on the route and condition of the road. These have been laid down in that section. But unfortunately all these factors are not taken into consideration either by the State Transport Authority or the Regional Transport Authority while issuing permits. The Regional Transport Authorities are issuing permits mostly on political considerations rather than on merits of the case and the rules framed under Section 47.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Home and Industries).—It is refuted.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—The rules framed under Section 47 say that a person must be solvent, that he should have sufficient experience in that particular line of business . . .

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—You are a permit holder and what was the reason for granting a permit to you? Is it because of political considerations?

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—Before I was issued a permit for running a bus I was running a lorry and I had a garage equipment and besides I was also a solvent person.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—So, it is not for political reasons!

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—Perhaps at that time there was no Transport Authority. It is only

recently, that these Transport Authorities have been constituted.

Further Sir, in Madras, the non-official members have been completely removed from the Regional Transport Authorities, i.e., on account of the same reasons I told you just now, permits being issued on political considerations.

Mr. SPEAKER.—I think the District Board President will be there as a member of that Committee.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಒಂದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ 14 ಬಸ್ಸುಗಳು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ, ಅಗಲೂ ಅವರು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. I am there only as District Board President, not as an individual.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—In the year 1947, I think there were about 500 permits. Now there are about 1,300 permits and recently owing to the launching of the scheme of nationalisation, 250 extra permits have been issued in the month of January. The total comes to about 1,500; it has been increased by 300 per cent.

Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsoor).—The population also has increased.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Has it increased after your marriage? (Laughter.)

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—Another difficulty is that the Government cannot issue any directions either to the State Transport Authority or the Regional Transport Authority. Only the State Transport Authorities can issue some directions. That is the defect in the Indian Motor Vehicles Act. This is a subject that is in the concurrent list and the Government of Mysore may make some references to the Government of India regarding the amendment of the particular section in the said Act. The State Transport and the Regional Transport are omnipotent bodies. Government cannot issue direction under Section 44 of the Indian Motor Vehicles Act.

With these suggestions I support the cut motion.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, the Hon'ble Mover of the cut motion has assigned the reason that on account of the large number of permit holders, some of them are put to some inconvenience. He should not forget at the

(SRI H. SIDDAVEERAPPA.)

same time that Government never invite anybody to come and ask for a permit. It is only because they come, they are served. They should not at the same time forget that everybody has a right

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—Are not the lines announced by Government?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—We should not at the same time forget that everybody has a right to follow the occupation of his own liking, and, under these circumstances, I personally feel, although I have no right to issue a permit, if the permits are given, it is his own look out, and, it is expected in the normal course of human conduct, every man is expected to know his own interest much better than others and under these circumstances every man has to be business-like and it is expected that he should follow a business-like course of action. But, at the present moment, the position has been very clearly explained by my Hon'ble friend, Sri Rajasekhara Murthy, because even if I want to interfere, I cannot do so for the simple reason that they are quasi-judicial authorities. They are not expected to take any direction from the Government. From several years' experience of the working of the Central Act in the State, we have not found any difficulty in the working of these Transport Authorities. Sir, my own experience of the working of these bodies for the last several months is, as I very clearly stated, they have been managing the work in a very highly dignified manner and in a manner which does not call for any adverse remark. That is my experience. And I should also tell my friends quite categorically that no Road Transport Authority has ever taken political considerations into account while giving these permits. If my Hon'ble friend wants to know still by means of facts and figures, I am prepared to place a list of bus-owners who have received permits for the last several years, and I dare say that many of them do not belong to the political party which is now ruling the country.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Did he say about that? He only referred to political considerations.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I know what he referred to. That is why I should say that these Road Transport Authorities and the State Transport Authority have been managing their work in a manner which is highly dignified, as judicial bodies should manage. One other reason that has been brought to my notice is that the traffic and the needs of the place—all these things will have to be taken into considerations. I would most earnestly invite the attention of the Hon'ble Mover of the cut motion to Section 47 which is the basic section for the granting of permits. The Regional Transport Authorities are expected to take into account all the considerations mentioned in that section and there is a statutory obligation cast on them to take these points into consideration, which my Hon'ble friend wanted them to take, viz., the interest of the public, whether there is any traffic or not, or whether the needs of the place require any further additional allotment of buses. I am quite confident and pretty certain that the Transport Authorities will take all these points into consideration while issuing a permit or renewing a permit and exactly all those reasons assigned by him during the course of his speech have been shown in the statutory provision itself.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—I would like to make one observation. Recently in the scheme of nationalisation some people lost their services and those bus proprietors have been provided with some other lines. It is not only the consideration that is provided in the Motor Vehicles Act, that if a particular person has lost his route he should be provided with some other route, but there is also a decision by the High Court of Uttar Pradesh with regard to the matters that should be taken into consideration while issuing a permit. If you take any other matter it will be an extraneous matter.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I am not going to admit that it is only that matter that should be considered while

licences are given. Due to the adventurous circumstances they were unseated. But the thing is that those people have been given licences on routes which required additional buses. I should say that the object of the cut motion is really laudable and exactly the same reasons will be looked into by the Transport Authorities while granting these permits. And fundamentally and basically there is no difference in accepting that policy. I therefore feel that the mover of the cut motion will be good enough to withdraw the cut motion.

Sri L. SIDDAPPA.—I press the cut motion.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the demand be reduced by Rs. 100."

The motion was negatived.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That a sum not exceeding Rs. 7,10,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1954, in respect of 'Charges on account of Motor Vehicles Acts'."

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—I want to oppose the demand and speak. ಸ್ಯಾಪಿ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ demand ನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಹೀಗೆ ದಿವ್ಯಾಂಡನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈ ದಿವ್ಯಾಂಡನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—After the cut motion was put I should have created an opportunity for the Members to speak on the demand. There is a failure on my part. That is why I will have to be indulgent. The procedure the Hon'ble Member has pointed out is correct.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಲಾ ಗೋವಿಂದರಾಜು.—Sir, I want to oppose the whole demand.

ಈ ದಿವ್ಯಾಂಡನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು "ರೀಜನಲ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಆಧಾರಿಟಿ

ಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಟ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಆಧಾರಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದವರ ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಕ್ಟ್‌ನ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲೇ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿಯು ಬಹಳ ಅಕ್ಷೇಪವಾಗಿಯೇ ನೇಮಕಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಅಪೀಲುಗಳು ಬಾರದೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ರೀಜನಲ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನದಮೇಲೆ ಅಪೀಲನ್ನು ಸ್ಟೇಟ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಆಧಾರಿಟಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಕೇಸುಗಳ ಎರಡನೆಯ ಅಪೀಲನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ತೀರ್ಮಾನ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಮಿತಿ ಬಹಳ ಅಕ್ಷೇಪವಾಗಿಯಿರುವುದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಜೇಷನ್ ಸ್ಕ್ರೀಮನ್ನು ಜಾರಿಗೆತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅದನ್ನು ಈಗ 4-5 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಕೇವಲ 6-7 ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮನಾಪಲ್ಯೆಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಆಸಕ್ತಿ ಇವರಿಗೆಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಈಗಾಗಲೇ ಅವರು ರನ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಸ್‌ಗಳಿಂದ ಸರ್ವಗಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಒದಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ನ್ಯಾಷನಲೈಜೇಷನ್ ಸ್ಕ್ರೀಮನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನೂ ಕೊಡೋಣ.

ಈಗ ರಸ್ತೆಗಳ ಕಂಡಿಷನ್ ಬಹಳ ಕಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ರೋಡ್‌ ಕಂಪನಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನೀಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳವರ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀರ ಕಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ರಸ್ತೆ ರಿಪೇರಿ ಬಗ್ಗೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹೀಗೆ ರಸ್ತೆಗಳು ಬಹಳ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ, ಅನೇಕ ಅಪಘಾತಗಳೂ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳೂ, ಬಸ್‌ ಮಾಲೀಕರುಗಳಿಗೆ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಉಂಟಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಈ ರೋಡ್ ಸೆಸ್ ಮತ್ತು ರೋಡ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್

(ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿ.)

ಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಪೂರ್ತಿ ಹಣವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ರಸ್ತೆ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒತ್ತಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ನಾನು ಈ whole demandನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, I am glad that my friend Sri Mulka Govinda Reddy has given his whole-hearted support to the policy of monopoly and nationalisation. I would also assure him that I am not keeping content with what has been already done. That is not the policy of the Government. The policy of the Government is to extend it by gradual process and also by consolidating the lines that we have already taken, and inevitably it does take some time in view of the fact that heavy finances are involved. In due course, I am sure, ere long, we will be able to chalk out a policy whereby the scheme of nationalisation is carried to its logical conclusion.

With regard to committees, I am sorry my friend said that they are unwieldy. I for one would personally believe that, when there are more heads, there will be room for greater deliberation and for giving some mature judgment, as our old adage says: “ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಇಬ್ಬರು ಲೇಸು. ಹಬ್ಬಕ್ಕಿಂತ ಮದುವೆ ಲೇಸು”. I may also say that it is not illegal nor is it *ultra vires* to constitute committees consisting of the present number. I could assure him that even in the matter of constitution of these committees Government have taken all the facts into consideration and the services of the best men available in the district have been taken into account.

With regard to the other facts, namely, that roads are bad, I should like to bring only one data for the consideration of this House. My friend Sri Hutche Gowda speaking just a few minutes ago said that we are getting nearly 98 or 100 lakhs. I wish we were. I got the figures immediately and the figures are as follows:

Taxes from motor vehicles are roughly 57 lakhs. Deduct expenditure on that and the collection comes to about 50 lakhs net. The petrol tax is about 18 lakhs. The total is 68 lakhs. This

is all the receipt so far as that is concerned.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—What about the Central grant?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—All these put together.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Also you have not included the mileage cess on other than Government Roads.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—All these are gross figures.

If you take the expenditure on roads and bridges, it will be seen that we have been spending 116 lakhs per year and the establishment charges come to about 11 lakhs. In all we are spending about 127 lakhs. Such a huge amount has been spent for the repairs of these roads. No doubt it is true that on account of the habits of the people there is a large volume of vehicular traffic on the roads because everybody wants to have recourse to buses and fast moving vehicles. In those circumstances the best that the State could provide for the road repairs has been given and it cannot be gainsaid if you see the figures and the amount spent for the repairs of these roads. Therefore I believe there is no reason why my friend should totally oppose this demand.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That a sum not exceeding Rs. 7,10,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1954, in respect of ‘Charges on account of Motor Vehicles Acts.’”

The motion was adopted.

DEMAND No. 7—OTHER TAXES AND DUTIES

13. Other Taxes and Duties.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That a sum not exceeding Rs. 5,02,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1954, in respect of ‘Other Taxes and Duties.’”

The Hon'ble Minister concerned may make a statement, if he wants.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—I have no statement to make.

Mr. SPEAKER.—The first cut motion stands in the name of Sri G. Papanna. It is No. 16. It is vague and not clear. So it is not admitted.

The next cut motion, No. 17, stands in the name of Sri S. Srinivasa Iyengar.

Levy of Sales Tax at one point only.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narsipur).—Sir, I beg to move :

"That the demand under the head '13. Other Taxes and Duties' for Rs. 5,02,000 be reduced by Rs. 100 (in order to impress on the Government the necessity of levy of Sales-Tax at one point only)."

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಕತ್ತರಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯಾಪಾರ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವರ್ತಕರುಗಳಿಗೂ ಹಾಗೂ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರುಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ, ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವರ್ತಕರುಗಳು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಆಗಲಿ, ತಾವು ತರತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಯಿಡುವುದಾಗಲಿ, ದಿನವೂ ವ್ಯಾಪಾರದ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವರ್ತಕರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರವಾದರೂ ಕೇವಲ ಬೀದಿ, ಗರೇಜು, ಉಪ್ಪು, ಹುಳಿ ಮುಂತಾದ ರೈತರಿಗೆ ದಿನವೂ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇಂಥ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಬರ್ ಕೊಡಬೇಕು ರೋಜುವರ್ಗ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದು ಆಗದ ಕೆಲಸ. ಇಂಥ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಕಿರುಕುಳವುಂಟಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ, ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದನ್ನೊಪ್ಪದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ತಮಗೆ ತೋರಿದ ಹಾಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಎಂದು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆತನು ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾವತಿಮಾಡಲಿವೆಂದು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಅವನ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಜಪ್ತಿ, ಹರಾಜು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೊಡೋಣ ಎಂದರೆ ಆತನು ಆ ವರ್ಷದ ಕಂದಾಯದ ಜೊತೆಗೆ ಬರುವ

ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದೇನನ್ನಾಯ್ತು! ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರ ಬಂಡವಾಳ ಏರುವುದೆಲ್ಲಾ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು. ಈ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ತಾನೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನು? ಅಂಥವನನ್ನು ನೀವು 20 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ, 30 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ, ಅದೂ ಈ ವರ್ಷದ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಂದೆ ತರುವುದು? ಹೋಗಲಿ, ಇದರಿಂದ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆಯೇ? ಯಾರಿಗಾದರೂ ನುಖವಾಗಿದೆಯೇ? ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಇದು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವರ್ತಕರುಗಳ ಗತಿಯಾಯಿತು. ಇನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರುಗಳ ಗತಿ ಹೇಗಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರೇನೋ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನಿಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ರೋಜುವರ್ಗ, ಬರೀದಿ ಪಟ್ಟಿ, ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ಲು—ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಿಂಸೆಯೆಂದರೆ ಅವರು ಸಾಲ ಪ್ರಾರಂಭದ ಶಿಲ್ಕು ಮತ್ತು ಸಾರ್ ಆಪ್ತರು ಶಿಲ್ಕುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಕೊಡುವ ಸಾರ್ ಪ್ರಾರಂಭದ ಶಿಲ್ಕನ್ನೂ, ಸಾರ್ ಆಪ್ತರು ಶಿಲ್ಕನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರು ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ತರಿಸುವ ಸಂಪರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಹೊಲಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಬುಕ್ಕಿಂಗಿಗಾಗಲಿ, ಗಾಡಿಗಾಗಲಿ ಎಡಾಣ್ ಕೊಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರ್ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ಬರ್ಚನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಇಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಸಾಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಹೊಲದಿದ್ದಕ್ಕೆ—ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಲಿಖಿತಮೂಲಕ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ರಶೀತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ turn over ಮಾಡುವವನಿಗೆ 2,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಬೇಳುತುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಮಿಲ್ ಗುಡ್ಸ್ ತರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನಿಗೆ ಶೇಕಡ 1½ ರಂತೆ ಇಂಥ ಬರ್ಚ್ ಬೇಳುತುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಂಡಿರುವುದನ್ನೂ ಒಪ್ಪದೆ ರಶೀದಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥದಾಗಿ ವರ್ತಕರುಗಳು ಯಾರೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತರಬೇಕು ವ್ಯಾಪಾರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಶೆ ಬಿಟ್ಟು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಟರ್ಸ್ ಒಮರ್ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 4 ಲಕ್ಷ, 5 ಲಕ್ಷ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲರಿಂದ ತಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಹೆದರಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಾವೇ ನೋಡಿರುವಂತೆ ಈಚೆಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬೆರಗಿಳಿಲ್ಲಾ ಇಳಿಯುತ್ತಿವೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಲಾಭ ಬರುವುದೇ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಲಾಭ ಏನೂ ಬಾರದೇ ಇದ್ದರೂ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಆತನ ಬಂಡವಾಳವೂ ಹೋಗಿಯಿತು, ಬಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ! ಆತನು ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ! ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಲ್ಲ?

ಇಂಥ ದುರ್ಗತಿ ಬಂದಿದೆ!! ಈ ರೀತಿ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಕುಂಠಿತವಾಗಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೇ ಆತ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವಾಗ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿದನೋ, ಆಗ ಪದಾರ್ಥಗಳು

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

ಉತ್ಪತ್ತಿಯೇ ? ಎಂದರೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಒಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಡಮೆಯಾಯಿತು ! ಹೀಗಾದರೆ ಬರುವ ರಾಜವೂ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಎರಡ ನೆಯದಾಗಿ ಎಂಥ ಭಾರಿ ವರ್ತಕನೂ ಕೂಡ ಕೈಯಿಂ ದರೇನನ್ನೂ ಕೇಡುಪಡಿಸಿ, ಗಿರಾಕಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ದುಡ್ಡನ್ನೇ ಸೇರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು, ಗಿರಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನೂ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ರಾಜ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡು ತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲ ಎಂಥದು ? ಇದು ಪೈಪೋಟಿಯ ಕಾಲ. ಗಜ ಒಬ್ಬ ಅರಾಣಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ 5 ಅಣಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಬಂಡ ವಾಳ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ದಡ್ಡಿಲ್ಲ. ಕೊಳ್ಳುವವರು ಕಮ್ಮಿ, ಮಾರುವವರು ಜಾಸ್ತಿ ! ಎಷ್ಟೋ ವರ್ತಕರು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬೇಡ, ಮಾಲನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು, ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವನೂ ಕೂಡ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾರೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ! ನೀವೇನೋ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ದ್ದರೂ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಮಾರುವ ವರೆಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲರಾ ? ಬಂಡವಾ ಳವೇ ಹೋಗಿ, ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಆತ ಮುಳುಗು ತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

* ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).— ಬಿಲ್ ಕೊಡದೆ ಸಾಮಾನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ! ಬಿಲ್ಲೂ ಬೇಡ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ !! ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಹೌದು, ತಾವು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿರಬಹುದು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನೇಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ತಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದರೆ, ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡು ವುದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ. ನೀವು ಏನೇ ಮಾಡಿರಲಿ, ಜಾರಿ ಮಾಡುವಾಗ ಇರುವ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿಂದ ಕಳ್ಳತನದ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ಈ ಕಳ್ಳತನ ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊಡ್ಡವನು ಯಾರು, who is the biggest scien- tist ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತು. ಅನೇಕರು ಐಫನ್ಸ್ಟೀಕ್, ಮಿಂತಾಗಿ ನಾನಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಹೆಸರ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು. ಒಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ “ಭಾರಿಕಳ್ಳ” ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ scientist ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಹೇಗೆಲ್ಲಾ ಎಂದಾಗ, ಆತ ಹೇಳಿದ.

“The scientist invents things. They bring in so many inventions but a thief tries to get over them. A burglar-proof safe is burgled by a thief. So the thief is a better scientist than the scientist who designed the burglar-proof safe.”

ಹೀಗೆ ‘ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡ ಬೇಕು’ ಎಂದು ನೀವು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡದಿರುವುದಕ್ಕೂ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಬಿಲ್ ಬರೆಯಬೇಡಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡಿ ಎಂದರಾಯಿತು ! ಹೀಗೆ ನೀವೇ ಹೇಳಿದರೆ, ಆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥ ಹೇಗೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ? ಅಲ್ಲದೆ ಬರುವ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಕೊಡಬೇ ಕಾದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂ ದರೆ ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ ? ಆತನಿಗೆ ಆ ಬಂಡವಾಳ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು ! ಅದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು ! ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ ವೆಂದರೂ, ಬರುವ ವರ್ಷದ assessment‌ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕು !

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನೀವು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುವ ರೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಮಗೆ ವರಮಾನ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಬೇರೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಪಾನ ನಿರೋಧ ವನ್ನೇ ತರುವುದು ಬೇಡವೆಂದೇ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ನಿಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನು ಸರಿಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದ ಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ಬದಲು you may introduce licensing system wherein your earnings will be definite.

3 P.M.

ಸಿಂಗರ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಲು ದಾರಿಯಿದೆ. ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೇ ಆಗಲಿ ಅದು ತಯಾರಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಬರಬೇಕು, ತಯಾರಾಗದೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. It is easier for you to control the wholesaler than the retailer. The number of retailers is huge, while that of the wholesalers is less. ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಪದಾರ್ಥ ತಯಾರಾಗುವ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸುಂಕವನ್ನಾಧರಿಸಿ ವಿಧಿಸಿ.

Let me not be misunderstood of advocating a policy wherein Govern- ment will be deprived of revenue. I am stressing the issue that you can still get the revenue by a separate method, by which the dangers of losing the sales- tax may easily be avoided. ನನ್ನದೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಈಗಿರುವ ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಪದ್ಧತಿ ವರ್ತಕರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾನುಭೂತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ರೈತರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ. ಈ ನಾನಾ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸುವ

ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಿಂಗಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

The House will now rise for Lunch and meet again at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

The House adjourned for Lunch at Five minutes past Three of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the chair,]

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮರಾಠಾ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ಪಾವತನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಬಾರಿ ಈ ವರ್ಷ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಂತೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅನ್ನಿ ಸಿರಬಹುದು. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಾನೂನು 1948 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅದರಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಾನೂನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಈ ವರ್ಷ ಹೊಸದಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯ ಪಾದದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಧ್ಯ ಪಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಕೂಡ ನಾವು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರರು ಬೆಳೆದು ಅವರು ಮಾರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ನಾವು ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. Essential Commodities Act ಕೆಳದಿ ನಾಲ್ಕೈದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವ ಬಹುಭಾಗ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ನಾವು ಮೊದಲೇ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವು. ಕೆಲವು ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿನಾಯಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಅದೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ ಪರ್ಯಾಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಬಸವನಗುಡಿ).—ಈಗ ನೇಮಕಮಾಡುವ ಸಮಿತಿಯ ಟರ್ವ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದೆ ಅಥವಾ ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವೂ ಸೇರಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದೂ ಇದೆ. The terms of reference are fairly wide. Hand-spun yarn; cloth made out of hand-spun yarn; sale of cereal pulses including all forms of rice; flour including atta, etc.; cumblies; text-books, slates and pencils; canteen stores; medical practitioners dispensing medicines; raw wool (raw wool is subject to licence under section 5); first sale of articles produced in the industrial schools in the state; bullock

carts; druggets; electrical energy; filature silk; charka silk; sale of silkworm cocoons and sale of tractors and their accessories—ಈ ಸಾಮಾನುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಮಾಂಸ, ಮೊಟ್ಟೆ, ಹಣ್ಣು, ತರಕಾರಿ, ಬೈದ್ಲು, ಹಾಲು, ಎಳೆಯದಲೆ ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಅಥಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಿಂಗಲ್‌ಪಾಯಿಂಟ್ ಇರಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ಇರಬೇಕೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿದ್ದ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 1951 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಈಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಬದಲಾವಣೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುನಃ ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೂಡ ಇದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರರವರು ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ವರ್ತಕರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಪಾಸ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಟರ್ನ್ ಒವರ್ ಇರುವ ವರ್ತಕರು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಸಣ್ಣ ವರ್ತಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಪಾದ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಎಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರರಿಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೇಳಿದರು, ‘ಏನು ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಫ ಬರಲಿ, ಬಾರದಿರಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವ ನಿಗ್ಗೇನು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ’ ಎಂದು. ರಾಫಕ್ಕೂ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಬಂದ ರಾಫದಿಂದಲೂ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ, ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಶೇಕಡ 5 ರಷ್ಟು ವರ್ತಕರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳವಾದರೂ ಸೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ವರ್ತಕರು ಅವರ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ನುಸೂತ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಹಾಗಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕ್ವಾಯ್, ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎರಡೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಆಕ್ವಾಯ್ ಬೇರೆ, ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬೇರೆ; ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ನಾನೂ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ, ತಾವೂ, ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಲ್ಲರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಗರಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಾನು, ತಾವು ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಲ್ಲ, ಕೇವಲ ವರ್ತಕರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ವರ್ತಕರಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಕೊಡುವವರು ಯಾರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಬಿಟ್ರಿ ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಹಾಕಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ವರ್ತಕರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡಬಾರದು, ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು, ಅವರನ್ನು ಅರ್ಬಿಟ್ರಿ ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಗುರಿಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳವರಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಪುನಃ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—When there is an easier method, why not adopt that?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ರದ್ದುಮಾಡಿ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಿಂಗರ್‌ಪಾಯಿಂಟ್ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೇಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ವಿವರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಪಾದ ಎಲ್ಲ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ ಹಾಕಿಬಿಡಿ ಎಂದು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಕನ್ನಡಕ, ಪೆನ್ನು ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್ ಸೆಂಟರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದೆ! ಅಂಥ ಸಾಮಾನುಗಳು ಬೇಕಾದವು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಮಾರುವವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹಾಕಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾವು ವಸೂಲಿಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಟಿ. ನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರು ಪೆನ್ನುಗಳನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿನಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಯಾರು ಎಲ್ಲ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವವರು, ರೀಟೈಲರ್ ಯಾರು ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸಿಂಗರ್ ಪಾಯಿಂಟ್, ಅಂದರೆ ಮೊದಲನೆ ಅಥವಾ ಕೊನೆಯ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು ಪೆನ್ನುನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನೂ ಮೊದಲು ಹೀಗೆಯೇ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಫೋರ್ಟ್‌ಪೋಲಿಯೋ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಏಕೆ ಕಿರುಕುಳ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಸಿಂಗರ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನಿಂದ ಅನುಕೂಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಾಕುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಮಾರುತ್ತಾರೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ. ಸಾಮಾನುಗಳು ರೈಲು ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತವೆ, ಗಾಡಿ ಮೂಲಕ, ಲಾರಿ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತವೆ, ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ತರುತ್ತಾರೆ.

* ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—On a point of order sir. ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟಣೆ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದ

ರಿಂದ ಆ ಸಮಿತಿಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ರೆಪರೆನ್ಸ್‌ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಜುಡಿಸ್ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—There is no point of order. Sri P. R. Ramiah suggested at the very outset, before the Hon'ble Minister rose to reply, that the terms of reference are wide enough. That was a hint, rather an indirect suggestion, to the Hon'ble Minister to be as brief as possible.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Yes; I was coming to that.

ಸಂದರ್ಭ ಹೀಗಿದೆಯಾದರೂ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ; ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಿದೆ. ಸಮಿತಿಯವರು, ಎಲ್ಲಾ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವರ್ತಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಭರವಸೆ ಹೇಳುವುದರ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ಈ ಕತ್ತರಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—What does the Hon'ble Member propose to do with the cut motion?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I press the cut motion.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the demand be reduced by Rs. 100."

The motion was negatived.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಲು ಗೋವಿಂದರಾಜು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಡಿಮಾಂಡನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್‌ಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬಾರದು, ಡೈರೆಕ್ಟ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದೊಂದು. ಎರಡನೆಯದು ಈ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕಾದರೆ 1948 ರಲ್ಲಿ 'ಪಾನ ನಿರೋಧ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ, ಇದರಿಂದ ಏನು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಖೋತಾ ಭರ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಪಾನ ನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲೋ 5 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಉಳಿದೆ 4 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಘಂಟಾ ಘೋಷವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೌನ್ಸಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಪಾನ ನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮನಾಪ್ತಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. 1948ರಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸೈಜು ಬಾಬಿನಿಂದ ಆದಾಯವೇನು

ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಈ ದಿವಸ ಐದು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆದಾಯ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅನಗತ್ಯ, ಈ ಕೋರಿತಾ ಭರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೆಯದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಇರಾಖೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು. ಇಂಥ ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಇರಾಖೆಗಳಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಪರ್ಸನ್ಸ್ ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಆದಾಯ ಬರುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದರಂತೆ, ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಲೆಕ್ಕ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡದೆ ಆದಾಯ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ; ಇದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಪರ್ಸನ್ಸ್ ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆದಾಯ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಇರಾಖೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಪರ್ಸನ್ಸ್ ಪ್ರೆಸಿಂಕ್ ಆಗಿರುವವರೇ ಅವನ್ನು ಮ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಡಿಮಾಂಡನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಪೆರಿಯಾ ಪಟ್ಟಣ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಡಿಮಾಂಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಾವು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿರುವ ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಬಂಡವಾಳಗಾರರನ್ನು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಚಿಕ್ಕ ಅಂಗಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರ turnover ಪರ್ಷಪೊಂದಕ್ಕೆ 7½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಇಂಥವರ ಮೇಲೆ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಧಿಸಿ ಇವರನ್ನು ಇಲ್ಲದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಾಗಿ ಕಾಲಯಾಪನ ಮಾಡಲು ಆವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ವಿಧಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಸವುಡೆ, ಬೊಂಬು ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಬಡಜನರು ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಧಿಸುವುದನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, 7½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ minimum turnover ಎಂಬುದನ್ನು 1,500 ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ನನ್ನ ವಿನಂತಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿರಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪಾನ ನಿರೋಧದಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವರಮಾನವೂ ಒಂದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ

ಶ್ರೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ Prohibition Committee ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಂಬುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ (ಜಗಳೂರು).—ನಾನು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ವರದಿಯಿಂದ ಓದಿ ಹೇಳಿ!

ಶ್ರೀ ಕಡಿರಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಆ ವರದಿಯ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಕಾತರರಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಅಂಶ ಮಾತ್ರ ನಿಶ್ಚಯವಾದುದು. ಆದರೆ ಈ prohibition ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರವರು ಎಲ್ಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಂಬುದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಜಾರಿಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಆಗಬಹುದಾದ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಕ್ಕನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ, ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಇದಕ್ಕೆ non-technical ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮುಲ್ಲಾಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವುದಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಹಕಾರ ಇರಾಖೆ, ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇರಾಖೆ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸೈಜ್ ಇರಾಖೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಪರಿಚ್ಛಾನ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಇರಾಖೆಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಗೂ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಲಾಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

MR. SPEAKER.—The question is :

"That a sum not exceeding Rs. 5,02,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1954 in respect of 'Other Taxes and Duties'".

The motion was adopted.

DEMAND No. 8—IRRIGATION.

*18. Other Revenue Expenditure
financed from Ordinary Revenue.*

Mr. SPEAKER.—Motion moved:—

"That a sum not exceeding Rs. 66,02,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1954, in respect of 'Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenue'."

The first cut motion under this head stands in the name of Sri B. Y. Neele Gowda. That is No. 20. It does not refer to this demand. It comes under No. 37. So, it cannot be moved under this demand.

The next cut motion, No. 21 stands in the name of Sri S. M. Lingappa. He may move it.

—

Hours of sitting.

Mr. SPEAKER.—Just half a minute. Tomorrow, Sunday and also on Monday we will have to sit and work. I wanted to know the timings suitable to the House.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Instead of sitting on Sunday, can we not have two sittings on Monday, one in the morning and another in the afternoon?

Mr. SPEAKER.—No. The point is that we must have ten days altogether. Whether the House sits once in the morning and again in the afternoon, even if we sit four times a day, that is considered as only one day.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—We can meet tomorrow in the morning between the hours of 8-30 A.M. and 12-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—On Sunday?

Several MEMBERS.—Mornings on all the days.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—Morning.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).— I have no objection.

Mr. SPEAKER.—Tomorrow, as usual in the morning; on Sunday and Monday it is the opinion of the House to sit in the mornings. Have the Government any objection?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I have no objection.

Mr. SPEAKER.—That means that on all the three days the House will sit in the mornings commencing from 8-30 A.M. So also the offices will work.

DEMAND No. [8—IRRIGATION (contd.)

Restoration of Sindhaghatta, Malaguru and other tanks in Krishnarajpet Taluk.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಲಿಂಗಪ್ಪ (ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ಖೋತಾ ಸೂಡನೆಯು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

'That the demand under the head "18. Other Revenue Expenditure financed from ordinary Revenue" for Rs. 66,02,000 be reduced by Rs. 100 (to raise a debate on the necessity of restoration of Sindhaghatta, Malaguru and other Tanks in Krishnarajpet Taluk.)'

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 12 ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳು 136 ಸಣ್ಣ ಕೆರೆಗಳೂ ಇದ್ದು, ಇವುಗಳ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ 5-6 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ತರೀ ಜಮೀನಿನ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಇದೆ. ಈ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಕೆರೆಗಳ ಹಿಂಭಾಗದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೂ ಈ ತಹಕಾರವರಿಗೆ ಪೆನವ ನಾಲ್ಕಾರು ಕೆರೆಗಳ ಎನಾ ಬಾಕಿ ಕೆರೆಗಳ ದುರಸ್ತಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ರೈತರಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಾಕಿ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಅನುಕೂಲಗಳು ಯಾವುವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 90 ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ಬೇಸಾಯದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸಹ ರೈತರುಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಮನವಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸಿಂದಘಟ್ಟ ಗ್ರಾಮ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಮ.

[**Mr. DEPUTY SPEAKER** in the Chair.]

ಅದರ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 500 ಎಕರೆ ತರೀ ಜಮೀನಿದ್ದು ಆ ಕೆರೆ ಬಹಳ ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ದಿನೇ ದಿನೇ

ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ರೈತರು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಹಕಾರಗೊ ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಳೆಗೂರು ಗ್ರಾಮ, ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀರಿನ ಆಸರೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಕೆರೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಏಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ರೈತರು ತಾವು ಕೊಟ್ಟ ಮನವಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ನಿರಾಶೆಯ ಮನೋಭಾವ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಬೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY-SPEAKER.—Cut motion moved.

“That the demand be reduced by Rs. 100.”—

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇವನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮರಾಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಈ ಕತ್ತರಿ ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾಣ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಒಂದು ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆರೋಪಣೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ವಾದ ಹೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಮಳೆಗೂರು ಮತ್ತು ಸಿಂಧಪಟ್ಟಣದ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮಳೆಗೂರು ಕೆರೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು 1948ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಆ ಮೇಲೆ 1950ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಆದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಫಲಿತ: ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನೂಕುವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸಿಂಧಪಟ್ಟಣದ ಕೆರೆಯ ವಿಚಾರ. ಇದು ಮೇಜರ್ ಕೆರೆ. ಈ ಕೆರೆಯ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಂಜಿನಿಯರು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ನೀರು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆಯೇ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ವರದಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವೂ ಕೂಡ ಈ ವರ್ಷ ನಡೆದಿದೆ. ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಭರವಸೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾಣ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಅವರ ಕತ್ತರಿ

ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಕೊಟ್ಟ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಬೋತಾನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

The cut motion was by leave withdrawn.

Water supply to Hangalu village, Gundlupet taluk.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಶಿವರದ್ರಪ್ಪ (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ-ಹೆಗ್ಗಡದೇವನ ಕೋಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ,

ನನ್ನ ಕತ್ತರಿ ನಿರ್ಣಯ ಈರೀತಿಯಿದೆ; ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. “ಸಾಮಾನ್ಯ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಯಿಂದ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಇತರ ರೇವನ್ಯೂ ವೆಚ್ಚ” ಎಂಬ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿರತಕ್ಕ 66,62,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ‘ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್’ ಮನವಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹಂಗಳ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲು ಯಾವ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಏಕೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು.)

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಗ್ರಾಮ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೋಬಳಿ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಆಗಿ ನುಮಾರು 760—800 ಮನೆಗಳಿದ್ದು 3,000 ಮೇಲ್ವಿಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ.....

Sri Kadidal MANJAPPA.—On a point of order, Sir. This does not pertain to this Department. Water supply to villages does not pertain to the Public Works Department.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Yes, it has to come under Rural Development Demand. This may be taken up when the Rural Development Demand is taken up.

The next cut motion stands in the name of Sri Solur Siddappa.

Improving the capacity of the tanks of Sankighatta and Solur.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ನನ್ನ ಬೋತಾ ನಿರ್ಣಯ ಹೀಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ, ಸ್ವಾಮಿ.

‘ಸಾಮಾನ್ಯ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯಿಂದ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಇತರ ರೇವನ್ಯೂ ವೆಚ್ಚ’ ಎಂಬ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿರತಕ್ಕ 66,02,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ‘ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್’ ಮನವಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಧುಪ್ಪ.)

(ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಸೋಲೂರು ಗ್ರಾಮಗಳ ಕೆರೆಗಳ ಆಯ ಕಟ್ಟಣೆಗೆ ನೀರು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸರಿ ಮಾಡುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ).

ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗತಕಾಲಿನ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಿಘಟನೆ ಕೆರೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದರು. ಅದು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಸೋಲೂರು ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕನಂದ್ರ ವೆಣ್ಣಿ ಕೆರೆಗಳ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಗಳು ಆಗಬೇಕಾದ ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಗುಡಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಇರುವ ಅಂಶ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋ ಸ್ವರವೇ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಡಿವಿಜನ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊಡ್ಡಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ವಿವರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ಸಂಕಿಘಟನೆ ಮತ್ತು ಸೋಲೂರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿ ಆಗದೇ ನೀರಾವರಿ ಒತ್ತಡ ಜಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತರೀ ಜಮೀನು ಆ ಕೆರೆಗಳ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಕೆರೆ ತುಂಬದರೂ ಕೂಡ ಬೆಳೆ ಆಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಅಭಾವದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೀರಾವರಿ ಕಾಂಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ನಮ್ಮ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಕತ್ತರಿ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Cut motion moved.

"That the demand be reduced by Rs. 100."—

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರವೆನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮರಾ ಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಂಕಿಘಟನೆ ಕೆರೆಯ ದುರಸ್ತಿಗೆ ಈಚೆಗೆ ಬಹುಶಃ ಫೈವರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ 44 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಅಂದಾಜು ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಇರಿಗೇಷನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂರಿಗೆ ಈ ಅಂದಾಜನ್ನು ನೋಪರಿಂಚಿಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂರಿ ಆಗಿ ಬಂದ ನಂತರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸೋಲೂರು ಕೆರೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಮನವಿಗಳೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವರದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಧುಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವೇ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೋಲೂರು ಹೋಬಳಿ ನಾರಸಂದ್ರ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೋಲೂರು ಹೋಬಳಿಯ ಜನರು ತಮಗೆ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ "ಸೋಲೂರು ಕೆರೆ ಒಡೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ಒಡೆದು ಹೋದರೆ ಅದರ

ಹಿಂದಿರತಕ್ಕ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ದಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಆಗುವ ಸಂಭವವಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ಕೆರೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಾವೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿ. ಹಾಗೆ ನಾವು ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಆ ದಿವಸದ ಅರ್ಜಿ ವಿಚಾರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಗಿನ ಅಭೀಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದು ಈಗ ಬಹುಶಃ ಅದು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಡೆಗಿರುತ್ತದೆ ಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ತಾವು ಇದರ ರಿಪೇರಿಯನ್ನು ಬೇಗ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ತಾವು ಆ ದಿವಸ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದರ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಕತ್ತರಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—What does the Hon'ble Member propose to do with his cut motion.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಧುಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಬಹಳ ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸೋಲೂರು-ಸಂಕಿಘಟನೆ ಗ್ರಾಮಗಳ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈಗತಾನೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ನನ್ನ ಕತ್ತರಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

The Cut Motion was by leave withdrawn.

Construction of Pick-up channel near Kagepur.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ಕತ್ತರಿ ನಿರ್ಣಯವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

"ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ನಾಲೆಯ ನಿಡುಘಟ್ಟ ಶಾಖೆಯ, ಅತ್ಯಂತ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ನೀರು ಒದಗಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಳೆವೃಷ್ಟಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಕಿರುಗಾವಲು ಹೋಬಳಿ, ಕಾಗೇಶ್ವರದ ಬಳಿ ಪಿಕ್‌ಅಪ್ ನಾಲೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಲು 8ನೇ ನಂಬರ್ ಡಿವಿಜನ್ "18 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹುಟ್ಟು ವೆಚ್ಚವಿರುವ ಗುಣಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಇತರ ರೆವೆನ್ಯೂ ವೆಚ್ಚ" ಎಂಬ ಬಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿತಕ್ಕ 66,02,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು."

ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತ ಈ ಪಿಕ್‌ಪ್ ನಾಲೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಪಾಂಡುಮಾರ್ಪಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಚನವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತತ್ಕಾಲಿ ನಮ್ಮ ಮಳೆ ವಳ್ಳಿತಾಲ್ಲೂಕಿನ ನಾಲಾ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳವರ ಅವ ಗಾಹನೆಗೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಪುನಃ ಪುನಃ ಅದನ್ನೇ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಮಳೆವಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಾಡಿ ಕೆರೆಯು ಬತ್ತಿ ಹೋದನಂತರ ನೀರಿಗೆ ಅಭಾವ ಉಂಟಾದ್ದರಿಂದ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿಲ್ಲದ ಗಲೇ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಅಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರುಗ್ಗು ಶಾಖೆಗೆ ಸಾವಿ ರಾರು ಎಕರೆಗಳ ಸಾಗುವಳಿ ಪ್ರದೇಶ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಸದಾ ನೀರಿನಿಂದ ಬೆಳೆಮಾಡತಕ್ಕ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ನೀರಿಲ್ಲದಿ ರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸೆಮಿಡ್ರೈ ಬೆಳೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ನೀರಿಲ್ಲ ದಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ತೀರ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಜನರು ಬಡತನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಆಹಾರಾಭಾವಕ್ಕೂ ತುತ್ತಾಗಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವ ರಯ್ಯ ನಾಲೆಗೆ ಈ ಪಿಕ್‌ಪ್‌ನಿಂದ ನೀರು ಬರುವ ಸಂಭವ ವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪಿಕ್ ಪ್ಪನ್ನು ಬೇಗ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಗಳಿ ಗಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಆ ನಾಲೆಯ ನೀರಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಲು ಈ ಪಿಕ್‌ಪ್ಪನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಅವಕಾಶಕೂಡ ಇದೆ. ಈಗ ಈ ಕಾಗೇ ಪುರದ ಬಳಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ವಾಗಿ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದು, ಆ ನೀರಲ್ಲಾ ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಫೋಲಾ ಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಫೋಲಾಗುತ್ತಿರುವ ನೀರನ್ನು ಶೇಖ ರಿಸಿ ನಿರುಘಟ್ಟ ನಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಈ ನೀರಿನ ತೊಂದ ರೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ನೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ಫೋರ್ಡು ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸ್ಲೀಮು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಯೋಜನೆ ಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರಿನ ವಸತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳೆಂದೂ ಫಲಪ್ರದವಾಗು ತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ತೊಂದರೆ ಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಅವರ ನಾನಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಗೆ ಹರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಈ ನೀರಿನ ಅಭಾವವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಾವು ಲಕ್ಷಾಂ ತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿದರೂ ಅದು ಸಾಲಿ ವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಹಳ್ಳದಿಂದ ನೀರನ್ನು ತರಲು ಇರತಕ್ಕ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯತೆ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಳತೆ, ಪ್ರಮಾಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಡ್ಡನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ನಿದು ಘಟ್ಟ ಶಾಖೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಗಳಿಗೂ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಗಮ ನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈ ಒಡ್ಡನ್ನು ಬೇಗ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆಜನರಿಗಿರುವ ನೀರಿನ ಅಭಾವವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತೀ ರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾನು ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Cut Motion moved:

"That the demand be reduced by Rs. 100."

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೆವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮರಾಮತ್ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಳೆವಳ್ಳಿ ರೈತರಿಗೆ ಈ ನಾಲೆಗಳಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಾನೆ ಮಾತ ನಾಡಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿಯವರು ತಿಳಿ ಸಿದ ಉದ್ದೇಶದ ಸಫಲತೆಗಾಗಿಯೇ ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ೨-೩ ಪಿಕ್‌ಪ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮೂರು ಪಿಕ್‌ಪ್‌ಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ, ಒಂದು ಕಡೆಗಲ್‌ಪಿಕ್‌ಪ್, ಎರಡನೆಯದು ಮಾರ್ಗಲ್‌ಪಿಕ್‌ಪ್ ಮತ್ತು ಮೂರನೆ ಯದು ಹೆಬ್ಬಳ್ಳಿ ಪಿಕ್‌ಪ್. ಈ ಮೂರು ಪಿಕ್‌ಪ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರ್ತಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಈಗ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿಗಳು ತಿಳಿಸಿರತಕ್ಕ ಕಾಗೇ ಹಳ್ಳ ಪಿಕ್‌ಪ್‌ನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣದ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿದಂತೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರು ಈ ಕತ್ತರಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY.—I seek the permission of the House to withdraw the cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Tank works in T.-Narsipur Taluk.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ.—

'The demand under the head "18 Other Revenue Expenditure financed from ordinary Revenue" for Rs. 66,02,000 be reduced by Rs. 100 (to raise a debate on the need of undertaking Tank works at T.-Narsipur Taluk.)'

ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಐ. ಎಫ್. ಇ. ಡಿ. ಹೆಡ್ 18 ರಲ್ಲಿ 66,02,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಕಾಮಗಾರಿ ಗಳ ಬರ್ಚಿಗಾಗಿ 17.37 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆ ದಿಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ತೆಗೆದಿಡಲಾಗಿರುವ 17.37 ಲಕ್ಷ ಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ 8.76 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಕೆರೆ ಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ 8.61 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದಿಡಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಭಾರಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ೬. ನರಸೀಪುರ ಮತ್ತು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.)

ಮಳವಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳ ದುರಸ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 8 ಲಕ್ಷ 76 ಸಾವಿರದ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಟಿ. ನರಸೀಪುರದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿಗೆ ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಈ ವರ್ಷ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 75 ಸಾವಿರ ಪಲ್ಲ ಭತ್ತವನ್ನು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕೊಂದರಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಭತ್ತದ ಧಾರಣೆಯ ಲೆಕ್ಕಹಿದರೆ, ಅದೇ ಎಷ್ಟೋ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾಗತಕ್ಕ 11 ಲಕ್ಷ ಪಲ್ಲ ದವಸದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಒಂದರಿಂದಲೇ 75 ಸಾವಿರ ಪಲ್ಲ ಭತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಿಜ, ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನಾರ್ತೆಗಳಿವೆ. ಈ ಅಹಾರದ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಚಂದಾಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು 7.5 ಲಕ್ಷ. ಹೀಗೆ 7.5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮಾತ್ರ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಟಿ. ನರಸೀಪುರದ ಮೇಜರ್ ಕೆರೆಯನ್ನು ದುರಸ್ತಿಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು. ತಾವು ನೂರಾರು ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಕಡೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಈ ಕೆರೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆಲಗೂಡು ಕೆರೆಯ ಅಂಗಳವೇ ಸುಮಾರು 100 ಚದರ ಮೈಲಿಯಿರುತ್ತದೆ. 300 ಎಕರೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿದೆ, ಈ 300 ಎಕರೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 30 ಪಲ್ಲ ಭತ್ತವನ್ನು ನಾನು ಬೇಕಾದರೂ ಬೆಳೆದು ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂಥ ಹಸನಾದ ಜಮೀನು! ಅಂಥ ಜಮೀನು ಒಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೆರೆ ತುಂಬುವಂತೆ ರಿಪೇರಿಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ, ಕಾಲುವೆ ಸರಿಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ, ಕೆರೆಯನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಯೋಜನೆ ಮಾಡದೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯ ಯೋಜನೆ ಏಕೆ! ನಿಜವಾದ ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆರೆ ಸರಿಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಬೇಡ, ಈ 300 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಖುಷಿ ಬೆಳೆಯನ್ನೇ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದರೆ, ಆ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ತರೀ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತರೀ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನೇಕೆ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇಂಥ ಮೇಜರ್ ಕೆರೆ ರಿಪೇರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಬಡ್ಡುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಒಂದು forecast ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಇಲಾಖೆಗೆ ಬರೆದು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು. ಈಗ ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಟಿ. ನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬರೀ maintenance ದಿವಿಜನ್ ಇದೆ. ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮುಂಚೆಯೇ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು allotment ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಾವೀಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ allotment ಏನೇನೂ ಸಾಲದು.

ಮೈಸೂರು ಚಾಂಕರ್‌ಗಳ ರಿಪೇರಿಯಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಂದರೆ, ಹೋದ ವರ್ಷವೇ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಕೆರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವಿಕರು, ಧರ್ಮಾತ್ಮರು ಕಟ್ಟಿದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ ದಸ ಕರುಗಳು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ನೀರಿಯತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಆಂಟಿ-ಮರೇರಿಯಲ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಒಡೆಸಿಹಾಕಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನಮಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಒಡೆಸಿ ಹಾಕಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಕೆರೆಯ ಅಂಗಳವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೋ ಹತ್ತು ಎಕರೆ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಎಕರೆಯಂತೆ ಹಂಚಿಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿರಾಘ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದು ಯಾವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಒಂದು ಬಿಟ್ಟುಕಟ್ಟಿ ಕೆರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಚಾಮನಕಟ್ಟಿ ಕೆರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ತುರುಗನೂರು ಕೆರೆ. ಈ ಮೈಸೂರು ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು 8.5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ವಿಲೇವಾರಿಮಾಡಿದಂತೆ ತೋರಿಸಿರುವ ಪಟ್ಟಿ ಈ ಬಡ್ಡುಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿರಾಘ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಇನ್ನೂ ವಿಲೇವಾರಿ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೂ ಒಳ್ಳೆಯ point ಆಯಿತು. ಈಗಲಾದರೂ ಮಳವಳ್ಳಿ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಮೈಸೂರು ಕೆರೆಗಳು breach ಆಗಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳು. ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ತಮಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವುದರಿಂದ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಾವು ತಮ್ಮನ್ನು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ತರೀ ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಿವೃತ್ತ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆದುಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರೈತರಿದ್ದಾರೆ. ಜನಗೂ ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದೆ. ನೀರು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಿವೃತ್ತ ಬರ್ಚೊಮಾಡಿ. ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ರಷ್ಟು ನಿಮಗೆ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆದು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಮೈಸೂರು ಕೆರೆಗಳ ಪೈಕಿ ಹಲವಾರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದಿದೆ. 57 ಎಕರೆ ಅದರ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ಅದರ ಅದರ ಮಣ್ಣು ಚೆನ್ನದಂಥ ಮಣ್ಣು. 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತರೀ ಕಂದಾಯ ಆ ರೈತರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪಾವು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಜನರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ರೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲೆಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ! ಈಚೆಗೆ ಇದರ ರಿಪೇರಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಅಂದಾಜಿನ ಒಂದು ಮೈತಿಶ್ಚಷ್ಟು ವೇನಂದರೆ.—ಅದು 19,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಹಣವಾದ ಸ್ವಾಧೀನ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಕೆರೆಯನ್ನು ರಿಪೇರಿಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೈತರುಗಳೇಕೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ರೈತರುಗಳು ಒಂದು ಕಾಳು ತರೀ ಬೆಳೆಸದಿದ್ದರೂ ಹೋದರೂ ಅವರಿಂದ ಬಡಿದೆ ತರೀ ಕಂದಾ

ಯವನ್ನು ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ? ಆ ಬಡ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಆಗಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ತೋರಿಸುವವರು ಯಾರು? ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೀಗ ಆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಂದ ಕಂಚಿ, ಬ್ಯೂಷ್, ಏನನ್ನೂ ಕೇಳುವುದು ಬೇಡ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಬಾಬಿ ನಲ್ಲಿ 37,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 'Towards establishment of Nala Manegars, etc.' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟೊಂದು ದುಡ್ಡು ಅವರಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೀರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಯೋ ಆಯಾ ಭಾಗಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾಂಶಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಅವರ ಪರದಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾವುದನ್ನೂ ತಾವು ಏಕೆ ನೋಡಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ? ಹಾಗೆ ನೋಡಿದ್ದರೆ ತಾವು ಖಂಡಿತ ಟಿ. ನರಸೀಪುರವನ್ನು ಮರೆ ಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಟಿ. ನರಸೀಪುರವನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂಬ ವಿವರಗಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಅದರೂ ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡಲೆ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಬರೆದು ಟಿ. ನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಕೆರೆ ಒಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕೀಮುಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, I. N. E. D. ಸ್ಕೀಂ ಎಂಬುದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 95 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ ಟಿ. ನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಭಾಗ, 5ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಅಲ್ಲ, ಟಿ. ನರಸೀಪುರವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೊನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಜಾಗ ಅದು. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಅವನೇಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ನೀವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಲ್ಲ!

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ನಾನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಆ ಊರನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಲ್ಲ ಎಂದು ನೋಡಿ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ನಾನೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೂ ಬೇರೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನೂ ಟಿ. ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ, ಈಗ 10 ಪರ್ಷೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಯೂ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಖಿಟ್ಟಿ ಜಮೀನೇ ಜಾಸ್ತಿಯಿದೆ; ತರೀ ಜಮೀನಲ್ಲಾ ಇರುವುದು 30,000 ಎಕರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಾಲೆಗಳಿವೆ. C. D. S. ನಾಲಾ, ಎಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾಲಾ ಮುಂತಾಗಿ ಅನೇಕ ನಾಲೆಗಳಿವೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ನಾಲೆಗಳಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ!

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಅದಕ್ಕೆಮೇಲೆ 75,000 ಪಲ್ಲಗಳಷ್ಟು ಬತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.

ಹೋದ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಬತ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಈ ವರ್ಷವೂ ಅಷ್ಟೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೋದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 10-ಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಅದನ್ನೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ (ಒಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳ್.)—ಅದಕ್ಕೇ ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ನೀವು 25 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ರೈತನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ದೇಶದ ಇತರ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ರೈತರು ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದವಸವನ್ನು ಇಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಆ ರೈತನಿಗೆ ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಕೃಷ್ಣರಾಜ ನಾಲಾ ಕೆಳಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಕೃಷ್ಣರಾಜ ನಾಲಾ ಕೆಳಗಿರುವುದು 48,000 ಎಕರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದು 25,000 ಎಕರೆಗಳ್ ಮಾತ್ರ. ಆದರೂ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ದವಸವನ್ನೂ ಅದು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿ. ಆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನಲ್ಲವೆ; ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಹೇಳುವುದರ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟು. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಒಂದು ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಮಳೆ ಬಂತೆಂದರೆ, ಆ ನೀರಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಂದು ಅಡ್ಡ ಹಳ್ಳ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಅಡ್ಡ ಹಳ್ಳ ಬಂತೆಂದರೆ ಆ ಬಾಜುವಿನ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಹಳ್ಳ ನೇರವಾಗಿ ಜಮೀನಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಡ್ಡ ಹಳ್ಳವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಪಿಕ್‌ಅಪ್ಸ್ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಆ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ, soil erosion ಆಗುತ್ತಿರುವುದೂ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಇತರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

4-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬರಿಯ ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಗೆ ಕಣ ಖರ್ಚುಗಳೇ ಕಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಾಲೆಗಳಿರಬೇಕು, ಕೆರೆಗಳಿರಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊಸ ಕೆರೆ, ನಾಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಇವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ದಿಟ್ಟಿಕ್ಕಿಗೂ ಹಂಚಲಾಗಿದೆ; ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಗೋವೊಲರ್ ಫಂಡ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ದಿಟ್ಟಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳ ಸಭೆ ಸೇರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವ ಕೆಲವು

(ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.)

ಮೈಸೂರ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆ ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಿಲ್ಲ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—You have no programme for development schemes.

Sri Kadidal MANJAPPA.—We have got a programme, but the details are not furnished in the Budget.

ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ವಿವರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಜರ್ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರ್ ಎಂದು ನಮೂದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ತಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 9 ಮೇಜರ್ ಮತ್ತು 28 ಮೈಸೂರ್ ಕೆರೆಗಳಿವೆ. ಭಾರಿ ಕೆರೆಗಳಿಲ್ಲ. ನಾಲೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ, ತಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಇತರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಕಡೆ ಹೋದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತರಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದೆನೇ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಸಂತೋಷವೇ. ತಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಋಣಿಯಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳು. ನಾನು ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆ ನೆಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೆಲಸವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಅಲಗೂಡು ಕೆರೆಯ ಕೆಲಸ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದು ಫೋಗ್ರಾಫಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಆಗಲೇ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕ. ನಾಲ್ಕನೇ, ಹೆಮ್ಮಿಗೆ, ಮಾದಾಪುರ, ಈ ನಾಲ್ಕು ಕೆರೆಗಳೂ ಈ ವರ್ಷದ ಫೋಗ್ರಾಫಿ ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ.

ಅಮೇರಿ ಮರೇರಿಯಾ ನಿರೋಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೆರೆಗಳು ಕೆಲವನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಿಜ. ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಅರೋಗ್ಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಡೆದುಹಾಕಿದ್ದರು. ಪುನಃ ಅವುಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯವರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 125 ಕೆರೆಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಕೆರೆ ಅಂಗಳಗಳನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಕ್ರಮವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಪುನಃ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಿಗೂ ಹಣ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, subject to certain conditions

ತಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಕೆರೆ ದುರಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಡೀ ಸಿಲ್ವಿಂಗಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I beg leave to withdraw my cut motion.

The cut motion was by leave withdrawn.

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).—I oppose the entire demand.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is one more cut motion.

Repairs to minor tanks.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು (ನೆಲಮಂಗಲ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಬೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ.

“18—ಸಾಮಾನ್ಯ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯಿಂದ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಇತರ ರೆವೆನ್ಯೂ ವೆಚ್ಚ” ಎಂಬ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿರತಕ್ಕ 66,02,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ‘ಡಿಮಾಂಡ್’ ಮನವಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. (ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದೆಂಬುದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರ್ಚೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ.)

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 25 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಕೆರೆಗಳಿವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಕೆರೆಗಳ ದುರಸ್ತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ರಿಪೇರಿಯಲ್ಲದೆ ಆ ಕೆರೆಗಳ ಹಿಂದಿನ ಜಮೀನುಗಳು ಸಾಗುವಳಿ ಯಾಗಲು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಒಣಗಿಹೋಗಿ ಬೆಳೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅಹಾರಾಭಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಣ್ಣು ಪುಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಳೆಯ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಹಾರಾಭಾವ ಜಾಗೃತ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳು ಬಹಳ ನಾದುರಸ್ತಾಗಿವೆ. ಅನೇಕ ಕೆರೆಗಳು ರಿಪೇರಿಯಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬೆಳೆಯಲ್ಲದೆ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮೇಜರ್ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರ್ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಂದ ಈ ಬೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮುಂದಿಡಿದ್ದೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ

ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 829 ಕೆರೆಗಳಿವೆ. ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು, ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೆರೆಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ತೊಂದರೆಯೇನೆಂದರೆ, ಮಳೆಯ ಅಭಾವ ಜಾಸ್ತಿ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಣೆಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಸಮುದ್ರದ ಪಾರಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಚಿವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು—ಈ ಕೆರೆಗಳು ಅಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲ; ಇವುಗಳು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡುವ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲ; ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂದೆ ಹಳೆಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವುಗಳ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕೀರ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೀರ್ತಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇವನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮರಾ ಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಈಗ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗದೇಯಿರುವಷ್ಟು ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಈ ವರ್ಷ ನಡೆದಿದೆ. 1952-53ನೆಯ ವರ್ಷದ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮಿನಲ್ಲಿರುವ 1,028 ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. 808 ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಡೀಸಿಲ್‌ದಿಂಗೆ 808 ಆಗಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. 2,169 ಕಾಲುವೆಗಳು ದುರಸ್ತಿಗೊಳ್ಳುವೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಪುನಃ ಈ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಾಲುವೆಗಳ ದುರಸ್ತಿಗೆ ಮಾಸರಾಗಿ ರವ ಹಣದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಗತ್ಯ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕೆ ರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಣದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಹಣ ಒದಗಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭರವಸೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಭರವಸೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅವರ ಕತ್ತರಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು.—ನಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—It takes some time, Sir. I have got the figures, but it takes some time.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನವಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ಪಡೆಯಲು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

*The cut motion was, by leave,
withdrawn.*

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆರೆ ದುರಸ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರುವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸ್ವಾರಂಭಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆ ಯಿರುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಚನ್ನಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹಬ್ಬಗಳಿಗೆ ಕೆರೆಗೆ ಒಂದು ಫೀಡರ್ ಥಾನಲ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಅಂದಾಜು ತಯಾರುಮಾಡಿ 1949 ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಂಜೂರುಮಾಡಿ 1949ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದಲ್ಲೂ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 1949-50, 1950-51, 1951-52, 1952-53 ಮತ್ತು 1953-54 ಈ ಸಾಲಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪಾರ್ಟ್ ಒಂದರ ಪುಟ 334 ರಲ್ಲಿ ಐಖಂ ನಂಬರು 4 ಹೀಗಿದೆ:—

Harnessing the halla near

Hebalagere Tank ... 27,500

Estimated cost of the work

expenditure to end of 1951-52 98

Budget estimate 1952-53 ... 16,000

Expenditure during 1952-53 nil

Total expenditure to end of

1952-53 98

Budget estimate 1953-54... 5,000

ಇದನ್ನೇಕೆ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ, ಅಂದಾಜು ಮಂಜೂರಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದರು. ಸ್ಥಳದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಲು ಆರಂಭ ಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಫೀಡರ್ ಥಾನಲ್ ತೆಗೆಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರರ ತಕರಾರು ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಫೈಸಲು ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಅರ್ಜಿ ಬಂತು; ಸ್ವೇ ಆರ್ಡರಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಸ್ಥಳ ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಮಾಡಿ ವರದಿ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವರ್ಷ ತುಂಬಿತು. ಮಾರನೇ ವರ್ಷ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟ್‌ಪೋಲಿಯೋ ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಬಂದ ಎರಡನೇ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಪುನಃ ಬಂದು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೇ ಆರ್ಡರಾಯಿತು. ಪುನಃ ಶ್ರಾದ್ಧ, ನಿಯಮ ಎಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕಾಯಿತು ಚೀಫ್ ಎಂಜಿನಿಯರು, ನೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರು, ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು, ಸಬ್ ಓಪರೇಟರು ಇವರಿಗಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ವರದಿ ಬಂತು. ತಕರಾರಿನಲ್ಲಿ ಹುರುಳೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಕೆಲಸ ನಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರೀ ಆರ್ಡರಾಯಿತು. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ವರ್ಷ ಮುಗಿಯಿತು. ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದರು, ಪುನಃ ಆ ವರ್ಷ ಅದೇ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರ ಮೇಲೆ ಸ್ವೇ ಆರ್ಡರು ಹೊರಟಿತು. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಸಲ ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಸ್ವೇ ಆರ್ಡರು ಬಂದು ಕೆಲಸ ನಿಂತಿತು. ಇಂಥ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ರೆಫರೆನ್ಸ್ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಡರ್ ತಾವು ಹೇಳಿದುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಹೌದು, ಇನ್ನೊಂದು ತೊಂದರೆಯೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವಾಗ ಜರ್ನಲ್ ದಾರರು ತಕರಾರು ಮಾಡುವುದು, ರ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಜಿಷ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಕ್ಟಿವ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಜರ್ನಲ್ ದಾರರು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಸರವಾಯಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೆಪನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಜಿಷ್ ರಿಕಾರ್ಡು 10-12 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಫೈನಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೇಸಿಗೆ ರೆಪನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಫರ್ಷ ಅಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗುವುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣದ ವಿಶೇಷ ವಾರಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈಕ್ಸಿಟಿಂಗ್ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ಹಾಗಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಬ್ಲಿಟಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಮುದ್ರಿಸಿ "Facts about Mysore Public Works Department, 1952 Edition" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವ ಯೋಜನೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಂಟಿ ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇದು ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಒಟ್ಟು ಈ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರಾಗಾಯಿತು 1949-50 ರಿಂದೀಚೆಗೆ 216 ಲಕ್ಷ ವೆಸ್ಟರ್ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರೆಕ್ಕೆ ವನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಂಡ್ಯ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನು 7 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದೆ. ಇದು ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯ. ಮೈಸೂರಿಗೆ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಫಿಲ್ಮ್‌ವರ್ಕ್ ಇಲಾಖೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಆರೋಪಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. 'Out of sight, Out of mind' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿರಬಹುದು. ಇಂಥ ಗ್ರಾಂಟು ಹಂಚುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಂಚುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಹಂಚುತ್ತಾರೆ; ಯಾರು ಮಾಡಿದರೂ ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ತಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ರೀಕ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪಿಕ್‌ಪ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದರು. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಘುವ ಪ್ರದೇಶ ಜಾಸ್ತಿಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಗಳಿವೆ. ಶಾಗರೆ ಹಳ್ಳದಂಥ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಗಳಿವೆ, 8-10 ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡುವಂಥ ಹಳ್ಳವಿದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕೆರೆಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ.

ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಂದಿನ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಆಯಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ Priority ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಪಳಿಕೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಗ್ರಾಂಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಆಯಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ 1946-47 ರಲ್ಲಿಯೇ ಎಸ್ಸಿ.ಮೇಟ್ ತಯಾರಾಗಿತ್ತು, ಮಂಜೂರಾತಿ ದೊರೆತಿತ್ತು; ಈಗ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ this may be deferred ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಾರಣವೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪನವರು ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕಾಗಲಗೆರೆ ಬಳಿ ಕಟ್ಟುವ ಕೆರೆಯ ವಿಚಾರ. ಈ ಬಗ್ಗೆ 1946-47 ರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದೇ 1952-53 ರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿರುವುದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬರಮಣ್ಣ ನಾಯಕನಕೆರೆ ಮತ್ತು ದುರ್ಗದ ದೊಗ್ಗನಾಳಕೆರೆ ವಿಚಾರ. ದೊಗ್ಗನಾಳಕೆರೆಯ ಎಸ್ಸಿ.ಮೇಟ್ ಅಗಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ದೊರಕುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ. ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ತಯಾರಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಕ್ಕೇ ಎರಡು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆರೆಗಳ ವಿಚಾರದ ಕಾಗಡಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಆಗಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ರೈತರ ಒಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವೇದಿಸಲು ಇಚ್ಛುಪಡುತ್ತೇನೆ. ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಚಿಕ್ಕಹೊಳೆ ರಿಜರ್ವಾಯರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಎಸ್ಸಿ.ಮೇಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿದರು. ರೈತರಿಂದ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಮುಚ್ಚಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ.

Sri M. MADIAH (Nanjangud—Scheduled Castes).—Sir, on a point of order. I do not know whether the Hon'ble Member is opposing the demand or moving his cut motion.

MR. DEPUTY SPEAKER.—He is not moving his regular cut motion though he is referring to some of those matters.

Sri M. MADIAH.—I am not referring to that. If he opposes the demand, he must give sufficient reasons. It must be in the initial stage itself.

ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನಾನು ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸುವ ವಾದ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ರಿಜರ್‌ವಾಯರ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೂಕು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಪಯ ರೈತರಿಗೂ ಮತ್ತು ತನ್ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರಿಜರ್ವಾಯರ್‌ನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ ಚಾಮರಾಜನಗರದ ಮತ್ತು ಯಳಂದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ರೈತರಿಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶವು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದ ಎಸ್ಕಿಮೇಟ್ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದುದೇ ಆದರೆ ಮೊದಲನ ಎಸ್ಕಿಮೇಟಿಂಗ್‌ನಂತಲೂ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಅಭಿರಾಜ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಇದನ್ನಾದರೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ. ಚಿಕ್ಕಹೊಳೆ ಜೀವನದಿಯಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನರಿಯಾಗಿ ಪ್ರವಾಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಬಂದ ನೀರನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಡದೆ ರಿಜರ್‌ವಾಯರ್ ಕಟ್ಟಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಿದರೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶದ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೂಕು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸದೆ ಇರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಾನು ಈ ಡಿಮಾಂಡನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

[Several Members rose.]

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Minister will reply. It is nearly time for putting the demand to the vote.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮರಾಮತ್ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಆಗಲೇ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಕ್ಯುಗಳಿಗೂ ಆಯಾ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಕ್ಟಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚಬೇಕೆಂಬುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ನೂಕು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು, ಹೆಬ್ಬಳಗೆರೆಕೆರೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಎಂದು. ಇದು ನನಗೇ ಅಶ್ಚರ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆರೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ನನಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅತಿ ಶೋಧಿಸುತ್ತಿರಲಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದ ವಿಚಾರ ಹಾಗೆ. I am only speaking on information.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆರೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯವು ಆಗಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ 50 ಮಂದಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಬಂದು ನನಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೋಚಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಬಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರಾಂಶ ಇದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಲಕ್ಷ್ಯವಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೋ? ಅಂತು ಈಗ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯೂನತೆ ಏನಿದೆ, ವಾಸ್ತವಾಂಶವೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಾಳೆಯವೇಳೆಗೇ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ ನಾನೇ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಇಂಥ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ enquiry ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆದು, ಎಸ್ಕಿಮೇಟ್ ತಯಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿ, ಉತ್ಸಾಹವಿರಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ನಿದಾನವಾಗಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆಯ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಅನಿಷ್ಟಂತ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ನೊಪರೀಟಿಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮತ್ತು ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಇವರುಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆಗಿ ಕೊನೆಯ ಹಂತ ಮುಟ್ಟುವವೇಳೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಈಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ರೀತಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೇರವಾಗಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಯೇ ಇತ್ಯರ್ಥ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಡಳಿತ ಯಂತ್ರವು ಚಲಿಸುವುದೂ ಕಷ್ಟ. ಅಂತೂ ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ನಿದಾನವಾಗದೇ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ: ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರ. ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ತೀವ್ರ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is now Five of the Clock. The question is:

"That the respective sums not exceeding the amounts shown in the list of demands for grants for 1953-54 circulated among the members be granted to defray the charges which will come in course of payment during 31st March 1954 in respect of Demands Nos. 8, 9, 12 and 41A."

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I think the 'Noes' have it, Sir. The motion is negatived.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Leader of the House).—If the Opposition wants it, we can have a poll, Sir. But I think it is not necessary.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is left to the Chair.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I think the Members were inattentive. The members sitting at the other end of the Hall may not have also heard the question. I shall therefore put the Demands again individually. The question is :

"That a sum not exceeding Rs. 66,02,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1954 in respect of 'Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenue'."

The motion was adopted.

DEMAND No. 9—IRRIGATION.

19. *Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works.*

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is :

That a sum not exceeding Rs. 22,94,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1954 in respect of 'Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works'.

The motion was adopted.

DEMAND No. 12—GENERAL ADMINISTRATION.

(State Legislatures and Election Charges).

25. *General Administration (B. Parliament and the State Legislature and C. Election of Legislature).*

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is :

That a sum not exceeding Rs. 8,45,400 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1954, in respect of 'General Administration' (State Legislature and Election Charges).

The motion was adopted.

DEMAND No. 41-A—LEGISLATURE BUILDING.

72. *Capital Outlay on Industrial Developments.*

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is :

That a sum not exceeding Rs. 10,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1954 in respect of 'Capital Account of Civil Works'.

The motion was adopted.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Demands are adopted. The House is adjourned till tomorrow 8-30 A.M.

The House adjourned at Three Minutes past Five of the Clock to meet again on Saturday the 21st March 1953, at Thirty Minutes past Eight of the Clock.